

РЕШЕНИЕ

№ 123

гр.Пловдив, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Васил Ст. Гатов

Членове: Милена Б. Рангелова
Деница Ц. Стойнова

при участието на секретаря Мариана Н. Апостолова
в присъствието на прокурора Атанас Георгиевев Янков (АП-Пловдив)
като разглежда докладваното от Милена Б. Рангелова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20215000600391 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава 21-ва НПК.

Образувано е по въззивна жалба на адв. М.К., защитник на подсъдимия Й.В.Я., срещу присъдата № 7/27.05.2021 г. по н.о.х.д. № 987/21 г. по описа на ПлОС, с която на основание чл. 54 вр. чл. 58а, ал. 1 НК на всеки от подсъдимите Й.В.Я. и А.П.А. е наложено наказание лишаване от свобода за срок от две години, изпълнението на което е отложено по чл. 66 НК за срок от четири години, а направените по делото разноси са им възложени за заплащане по равно.

В жалбата, която е своевременно предявена, се критикува преценката на първоинстанционния съд за подходящото наказание. Искането за намаляване срока на наложеното лишаване от свобода не е придружено с конкретна аргументация.

В хода на въззивното производство адв. К. депозира допълнително изложение, с което въведе възражения за допуснати от окръжния съд съществени процесуални нарушения, изразяващи се в противоречие между присъдата и нейните мотиви относно датата на издаване на част от инкриминираните фактури. Настоява, че противоречието лишавало четеца на съдебния акт от възможност да узнае действителната воля на съда,

поради което следвало да се третира като повод за отмяна на присъдата и връщане делото за ново първоинстанционно разглеждане. На следващо място обръща внимание, че прокурорът и съдът са приели, че счетоводителят Б. е изменил разбивката на данъчната основа и ДДС в някои от представените му от подс. А. данъчни фактури (ДО – намалил, а ДДС – увеличил), поради което всъщност той, а не подсъдимите, е предопределил финансовия резултат за данъчните периоди, засегнати от промените. В тази връзка лансира идеята, че умисълът на управителите на ЕООД „С.“ не обхващал изменените при осчетоводяването на фактурите стойности на ДДС.

При въззивните прения представителят на АП-Пловдив изрази становище, че жалбата не е основателна. Противопостави се с конкретни аргументи на възраженията за неясно и противоречиво представяне на осъдителните изводи. Заклучи, че присъдата е правилна и законосъобразна, поради което подлежи на потвърждаване.

Защитникът на подс. Я. поддържа жалбата, както и мнението си за допуснати при първоинстанционното разглеждане на делото съществени процесуални нарушения. Без да се мотивира, промени виждането си за фазата, на която трябвало да се върне делото за ново разглеждане – на досъдебното производство вместо на първата инстанция. Неговият доверител се присъедини към отстояваната теза и искане за ново разглеждане на делото.

Подс. А. направи изявление за присъединяване, на основание чл. 320, ал. 6 НПК, към жалбата на подс. Я.. Упълномощеният от него защитник адв. Х. подкрепи становището за съществени и неотстраними при инстанционния контрол процесуални нарушения. Доверителят му не присъства при пренията.

Пловдивският апелативен съд, като въззивна инстанция, след като прецени събраните по делото доказателства, служебно и във връзка с доводите и съображенията на страните, прие, че жалбата не е основателна.

Производството пред първата инстанция е проведено по реда на Глава XXVII от НПК, в хипотезата на чл. 371, т. 2 НПК.

Въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства, надлежно приобщени и подробно изброени в мотивите на присъдата, и на експертизите, Пловдивският окръжен съд е приел следната фактическа обстановка:

Подсъдимият Й.В.Я.. е роден на *г. в гр. Р. и понастоящем живее в същия град. Той е българин, български гражданин. Женен е. Има средно образование. Работи. Не е осъждан.

Подсъдимият А.П.А.. е роден на * г. в гр. Р. и понастоящем живее в същия град. Той е българин, български гражданин. Разведен е. Има средно образование. Не работи. Не е осъждан.

Търговското дружество „С.“ ЕООД било вписано в Т.р. към А.в на * г., със седалище и адрес на управление в гр.Р., ул.“М.“, №*. Съдружници в дружеството при създаването му били подс. Й.В.Я.. и Д.Ч.Б., с равни дялове от по 2500 лв. След 04.11.2011 г. двамата

съдружници били заличени, а правно-организационната форма на дружеството била променена от ООД на ЕООД, с едноличен собственик на капитала и управител подс. Я.. Променено било и седалището и адреса на управление – в гр. Р., ул.“Г.“ №.*.

Подс. Й.В.Я.. и подс. А.П.А.. имали многогодишни приятелски отношения. През 2012 г. подс. А. предложил и подс. Я. приел двамата да развиват търговия с млечни продукти чрез „С.“ ЕООД. След стартиране на съвместната им търговска дейност едноличният собственик на капитала на дружеството - подс. Я. - продължил да осъществява функциите на управител. Макар и да не бил официално отбелязан в Т.р., подс. А. осъществявал същата функция (като скрит съдружник в „С.“ ЕООД).

По ДОПК дружеството било регистрирано в пловдивската дирекция на Н. веднага след създаването му, а считано от 15.12.2011 г. било регистрирано и по Закона за данък върху добавената стойност.

Същинската дейност на „С.“ ЕООД се изразявала в закупуване на заготовки млечни протеини (сухо мляко) и др. от различни доставчици, които се влагали в производството на млечен продукт, наподобяващ цедено кисело мляко, продаван в супермаркети „Л.“, „Т.“ и на други места. Млечният продукт се изработвал на ишлеме в мандрата на „С.“ ООД в гр. Р.. Всеки от двамата подсъдими участвал в цялостната организация на дейността на дружеството, като водеща роля имал подс. А.. Разполагайки с пълномощно от името на „С.“ ЕООД, той намирал контрагентите на дружеството и контактувал с тях, организирането и доставянето на стоките, извършвал банкови преводи за заплащане на доставките. Подс. Я. също извършвал фактически и правни действия от името на дружеството; сключвал и договорите.

В периода 2012 г. - 2014 г., въз основа на граждански договор, счетоводството на „С.“ ЕООД се осъществявало от св. Т.С.Б. от гр. Р.. По повод на счетоводното обслужване на „С.“ ЕООД св. Б. контактувала и с двамата подсъдими, които ѝ носели фактури за осчетоводяване. Впоследствие, през 2014 г., на база постигната устна договорка с подс. А. счетоводното обслужване на „С.“ ЕООД било поето от св. Г.И.Б., с когото приоритетно контактувал този подсъдим. Офисът на св. Б. се намирал на неустановен адрес в гр.П., където той обработвал и въвеждал предоставените му от подс. А. първични счетоводни документи в изискуемите вторични счетоводни документи, съставял проекти на данъчни документи, включително и справки-декларации по ЗДДС, към които прилагал месечните дневници за покупки и продажбите по ЗДДС. Счетоводителят обработвал съответните документи, подлежащи на осчетоводяване, с оглед подаването им в ТД на НАП-П.. Сетне той редовно и в законоустановения срок подавал пред ТД на НАП-П. справки-декларации по ЗДДС в съответствие с изискванията на действащата нормативна уредба. Считано от м. 01.2012 г. справките-декларации и дневниците за покупки и продажби по ЗДДС на „С.“ ЕООД били подавани по електронен път, посредством квалифицирания електронен подпис на „С.“ ЕООД (с физическо лице автор на удостоверението за КЕП - подс. Я.)[\[1\]](#).

Подс. Я., в качеството му на вписан управител и представляващ „С.“ ЕООД и подс. А., в качеството му на фактически осъществяващ функциите на управител на това

регистрирано по ЗДДС дружество, следвало да водят счетоводството на търговеца съгласно изискванията на Закона за счетоводството.[\[2\]](#)

Регистрацията по ЗДДС изисквала воденето на аналитични отчетни регистри - дневник за покупки и дневник за продажбите[\[3\]](#).

В дневниците за продажби и в подаваните справки-декларации по ЗДДС били отразявани реалните продажби на „С.“ ЕООД. Съответно върху тези облагаеми продажби регистрираното по ЗДДС дружество начислявало и събирано данък добавена стойност (ДДС).

В началото на м.* г. двамата подсъдими установили, че вследствие извършваните доставки от името на „С.“ ЕООД (т.е. от продажбите му) са се натрупали данъчни задължения по ЗДДС в големи размери. Решили да се сдобият с фиктивни данъчни фактури, симулиращи извършени доставки (покупки), които да осчетоводят и включат в подаваните справки-декларации по ЗДДС. Посредством ползването на данъчен кредит по тези фактури, по които реално „С.“ ЕООД не е получавало доставки и по които не е извършвано плащане, подсъдимите целели намаляване на данъчния резултат и редуциране размерите на ДДС, дължим за реализираните през съответните данъчни периоди реални продажби.

В изпълнение на това съвместно решение подс. Я. посетил още същия месец гр. Д., където уговорил с неизвестно лице закупуването на непълнени подпечатани фактури с посочен издател ЕТ „З.“ гр. С. (с управител св. С.С.) и С.“ ЕООД, гр. С. (с управител св. М.А.). Фактурите нямало да бъдат издавани от посочените търговци. Към тях щели да бъдат прикрепени фискални бонове на различна стойност, от която подс. Я. трябвало да плаща около 8 %. На място непознатото лице представило на подс. Я. подобна фактура за м. октомври с вписано наименование на споменатия едноличен търговец. Подс. Я. я снимал с телефона си и я изпратил на подс. А., за да провери дали ЕТ „З.“ фигурира в Т.р.. След проверка подс. А. обявил, че одобрява уговорката. През следващите месеци (до края на инкриминирания период) подс. Я. получавал такива фиктивни фактури с приложени касови бележки по куриерска фирма „Е.“. Сетне ги представял на подс. А., който от своя страна изписвал ръкописния текст в тях (името на получателя, дата на съставяне, стоките и стойността им) и ги предавал за осчетоводяване на счетоводителя Б..

При осъществяване на счетоводно обслужване на „С.“ ЕООД, св. Б. формирал окончателните задължения на дружеството с подаване на справки-декларации по ЗДДС, основани на дневниците за покупки и продажби. Съдържанието на дневниците за покупки, в които били периодично включвани спазарените фактури, било предопределяно от двамата подсъдими, доколкото подс. А. предоставял на св. Б. издадени от името на ЕТ „З.“ и от ЕООД „С.“ фактури, с отразени предмет, обща стойност, ДО и ДДС. Въз основа на дневниците счетоводителят технически изготвял справките-декларации по ЗДДС. След това от името на данъчно задълженото ЕООД „С.“ ги подавал в ТД - НАП гр.П.. Двата подсъдими били наясно, че „С.“ ЕООД само определя резултата за всеки данъчен период и че с осчетоводяването на фиктивни фактури за съответните данъчни периоди ще постигнат желаното намаляване на дължимото ДДС (с

отразените стойности в придружаващите фактурите фискални бонове).

Това било правено систематически през процесните данъчни периоди с цел привидно да се увеличи данъчният кредит, който да превиши начисления данък, като разликата да представлява данък за възстановяване (съобразно правилото по чл. 88, ал. 3 от ЗДДС) или данък за внасяне, но в много по-малък размер. Казано по друг начин, двамата подсъдими съдействали за привидното увеличаване на ДДС по доставките към дружеството, респ. за изваждане на така завишената сума от начисления ДДС по продажбите под формата на приспадане на данъчен кредит.

По-долу ще бъдат разказани действията на двамата подсъдими и на счетоводителя през отделните данъчни периоди, включени в обвинението

Данъчен период м.10.2015 г.

През периода 01.* г. - 15.* г. подс. Я. посетил гр. Д., където неизвестно лице му предоставило подпечатани, но непопълнени данъчни фактури с посочен доставчик ЕТ „З.“, гр. С.. Фактурите били две: с № 706/15.10.2015 г., към която бил прикрепен фискален бон на стойност 4500 лв., и с № 714/22.10.2015 г., към която бил прикрепен фискален бон на стойност 4500 лв. Те не били издадени от посочения едноличен търговец, с когото „С.“ ЕООД не поддържало търговски контакт.

Както беше казано, снимка на една от тях била изпратена от подс. Я. на подс. А., който дал одобрение за закупуването им. Подс. Я. заплатил на неизвестния продавач около 8 % от стойността, отразена в касовите им бележки, и когато се върнал, предал фиктивните фактури на подс. А.. От своя страна последният изписал ръкописния текст в тях: името на получателя, дата на съставяне, стоките и стойността им. Фактурите придобили следния вид:

- фактура № 706/15.10.2015 г. с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност от 4500 лв. (данъчна основа на стойност 4125 лв. и ДДС в размер на 375 лв.). При изписването на тази фактура подс. А. е допуснал математическа грешка в пресмятането на данъчната основа и на ДДС, която св. Б. отстранил, като вписал в дневника за покупките коректните стойности на данъчната основа и на ДДС, съответно 3750 лв. и 750 лв.;

- фактура № 714/22.10.2015 г., с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща сума от 4500 лв. (данъчна основа на стойност 4125 лв. и ДДС в размер на 375 лв.). При изписването и на тази фактура подс. А. допуснал грешка в разбивката на данъчната основа и на ДДС, която св. Б. отново отстранил, като осчетоводил фактурата с данъчна основа на стойност 3750 лв. и ДДС в размер на 750 лв.

Когато подс. А. предал посочените фактури на св. Б., за да бъдат включени в дневника за покупки, не му обяснил, че не отразяват реални стопански операции.

В счетоводната кантора, находяща се в гр.П. (на неустановен адрес), счетоводителят св. Б. попълнил дневника за покупки и дневника за продажби, както и справката-декларация за този данъчен период, като включил в дневника за покупки изброените по-горе фактури по

неполучени доставки. В справка - декларация включил посочените в дневника за покупки данъчни основи и ДДС по фактурите. Впоследствие подал СД (ведно с извлечение от дневника за покупките) по електронен път, с квалифицирания електронен подпис на „С.“ ЕООД (с физическо лице автор на удостоверението за КЕП - подс. Я.).

И двамата подсъдими знаели, че дружеството не е получавало доставка на строителни материали от посочения във фактурите доставчик, не е извършвало плащането на данъчната основа, нито на начисления ДДС, като са целели да редуцират данъчния резултат за периода, което и направили след това с подадената от св. Б. на 15.*г. справка-декларация по ЗДДС.

По този начин през периода 01.* г. - 15.* г. при водене на счетоводството (посредством техн. помощ на счетоводителя св. Б.) подсъдимите Я. и А. съставили документ с невярно съдържание - дневник за покупките на „С.“ ЕООД за м. 10.2015 г. В този дневник били отразени и неполучени доставки на стоки от ЕТ „З.“ с право на пълен данъчен кредит по фактура № 706/15.10.2015 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“ с данъчна основа на стойност 3750 лв. и ДДС в размер на 750 лв. и по фактура № 714/22.10.2015 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 3750 лв. и ДДС в размер на 750 лв.

СД за разисквания данъчен период м. октомври 15 г., основана върху споменатия отчетен регистър, била входирана в ТД на НАП П. с № 16002861892/15.* г., като в раздел „Б“, графа 31 относно размера на получените доставки с право на пълен данъчен кредит двамата подсъдими са декларирали 14052, 03 лв. вместо действителния размер от 6 552,03 лв., а в раздел „Б“, графа 41 относно размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит са декларирали - 2810,41 лв. вместо действителния размер - 1310,41 лв.. По този начин са променили резултата за периода и реципрочо в раздел "В", графа 50 са декларирали ДДС за внасяне в размер на 16,20 лв. вместо действителния ДДС за внасяне в размер на - 1516,20 лв., и са приспадали неследващ се данъчен кредит в размер на 1500 лв.

Приспадайки декларирания данъчен кредит от начисления за периода ДДС по мнимите доставки от ЕТ „З.“, двамата подсъдими са намалили данъчния резултат за периода и в последва сметка са реализирали целта си да избегнат установяването и плащането на данъчни задължения по ЗДДС за „С.“ ЕООД в размер на 1500 лв.

Данъчен период м. * г.

През периода 01.12.2015 г. - 04.12.2015 г. подс. Я. отново закупил подпечатани, но непопълнени данъчни фактури с посочен доставчик ЕТ „З.“ гр. С.. Фактурите били две: № 778/25.* г. с прикрепен фискален бон на стойност 3200 лв. и № 780/30.* г. с прикрепен фискален бон на стойност 3000 лв. Не били издадени от посочения търговец, който никога не е имал търговски взаимоотношения с ЕООД „С.“.

Този път фиктивните фактури били доставени на подс. Я. в гр.П., като той отново заплатил за тях около 8 % от стойността, отразена в касовите бележки. След това подс. Я. ги предал на подс. А., който от своя страна изписал ръкописния текст в тях – име на

получателя, дата на съставяне, стоките и стойността им. Фактурите придобили следния вид:

№ 778/25.* г. с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност от 3200 лв. (данъчна основа - 2933,39 лв. и ДДС в размер на 266, 66 лв.). При изписването на тази фактура подс. А. е допуснал грешка в пресмятането на стойностите на данъчна основа и ДДС. Фактурите били осчетоводени след това от счетоводителя Б., който вписал в дневника за покупки коректната разбивка, а именно: ДО на стойност 2666,67 лв. и ДДС в размер на 533,33 лв.

фактура № 780/30.* г. с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща сума от 3000 лв. (данъчна основа на стойност 2750 лв. и ДДС в размер на 250 лв.). Подс. А. допуснал грешка в пресмятането на стойностите на данъчна основа и ДДС на фактурата, която била осчетоводена след това от счетоводителя Б. и вписана в дневника за покупки с коректните данъчна основа от 2499,94 лв. и ДДС - 499,99 лв.

Подс. А. предал посочените фактури на св. Б., без да му обясни, че не отразяват реални стопански операции.

В счетоводната кантора, находяща се в гр.П. (на неустановен адрес), св. Б. попълнил дневника за покупки и дневника за продажби, както и справка-декларация за разглеждания данъчен период. В дневника за покупки включил изброените по-горе фактури по неполучени доставки, а в СД посочил техните ДО и ДДС, фиксирани в дневника. После депозирал СД и извлечение от дневника пред ТД на НАП-П. с квалифицирания електронен подпис на „С.“ ЕООД (с физическо лице автор на удостоверението за КЕП - подс. Я.).

Двамата подсъдими знаели, че по така включените в дневника за покупки фактури дружеството не е получавало доставка на строителни материали, не е извършвало плащане нито на данъчната основа, нито на начисления ДДС. Целта им била да редуцират данъчния резултат за периода, което и направили след това с подадената от св. Б. справка-декларация по ЗДДС.

Може да се обобщи, че при водене на счетоводството от ангажирания счетоводител подсъдимите Я. и А. са съставили (посредством неговата техническа помощ) дневника за покупки на „С.“ ЕООД за м. * г. с невярно съдържание, доколкото в него били отразени и неполучени доставки на стоки от ЕТ „З.“ с право на пълен данъчен кредит по фактури:

- № 778/25.* г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 2666,67 лв. и ДДС в размер на 533,33 лв.;

- № 780/30.* г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 2499,94 лв. и ДДС в размер на 499,99 лв.

Подадената в ТД на НАП П. справка-декларация по ЗДДС за м. ноември 2015 г. получила вх. №16002866823/04.12.015 г., като в раздел „Б“, графа 31 относно размера на получените доставки с право на пълен данъчен кредит двамата подсъдими са декларирали 12 980, 29 лв. вместо действителния размер - 7813,68 лв., а в раздел „Б“, графа 41 относно размера на начисления ДДС с

право на пълен данъчен кредит са декларирали 2596,07 лв. вместо действителния размер - 1562,75 лв., като по този начин са променили резултата за периода и реципрочо в раздел "В", графа 50 са декларирали ДДС за внасяне в размер на 115,16 лв. вместо действителния ДДС за внасяне в размер на 1148,48 лв., и са приспадали неследващ се данъчен кредит в размер на 1033,32 лв.

Приспадайки декларирания данъчен кредит, двамата подсъдими са редуцирали дължимия ДДС, начислен по продажбите на „С.“ ЕООД за разисквания данъчен период. С това са избегнали установяването и плащането на ДДС от страна на „С.“ ЕООД в размер на 1033,32 лв.

Данъчен период м.12.2015 г.

През периода 01.01.2016 г. - 12.01.2016 г. подс. Я. отново закупил подпечатана, но непопълнена данъчна фактура с посочен доставчик ЕТ „З. - С.“ гр. С.. Фактурата била с номер 819/27.12.2015 г. и към нея бил прикрепен фискален бон на стойност 8150 лв. Не била издадена от едноличния търговец, с когото, както беше казано, „С.“ ЕООД никога не е имало търговски взаимоотношения. И тази фактура била доставена на Я. в гр.П., като той отново заплатил около 8 % от стойността, отразена в касовата ѝ бележка. След това я предал на подс. А., който от своя страна изписал ръкописния текст в нея: името на получателя, дата на съставяне, стоките и стойността им. Фактурата придобила следния вид: № 819/27.12.2015 г. с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност от 8150 лв., с данъчна основа на стойност 6791,67 лв. и ДДС в размер на 1358,33 лв.

Сетне подс. А. предал посочената фактура на св. Б., за да бъде включена в дневника за покупки, без да му обясни, че не отразява реална стопанска операция.

В счетоводната кантора, находяща се в гр.П. (на неустановен адрес), счетоводителят св. Б. попълнил дневника за покупки и дневника за продажби, както и справка-декларация за този данъчен период, като включил в дневника за покупки споменатата фактура по неполучена доставка. В справка-декларация отразил данъчната ѝ основа и ДДС. След това подал в ТД на НАП-П. така оформената СД по ЗДДС и извлечение от дневника за покупки с квалифицирания електронен подпис на „С.“ ЕООД (с физическо лице автор на удостоверението за КЕП подс. Я.).

Двамата подсъдими знаели, че по включената данъчна фактура в дневника за покупки дружеството не е получавало доставка на строителни материали от посочения ЕТ, не е извършило плащане нито на данъчната основа, нито на начисления ДДС. Те са целели да редуцират данъчния резултат за периода, което и са направили след това с подадената от св. Б. на 12.01.2016 г. справка-декларация по ЗДДС.

Може да се обобщи, че през периода 01.01.2016 г. - 12.01.2016 г. двамата подсъдими са съставили при водене на счетоводството (от непосветения в техния план счетоводител св.

Б.) документ с невярно съдържание - дневник за покупки на „С.“ ЕООД за м. 12.2015 г., в който била отразена неполучена доставка на стоки от ЕТ „З.“ с право на пълен данъчен кредит по фактура с № 819/27.12.2015 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“ (с данъчна основа на стойност 6791,67 лв. и ДДС в размер на 1358,33 лв.).

СД по ЗДДС за м. декември 15 г. получила вх. № 16002900191/12.01.2016 г., като в раздел „Б“, графа 31 относно размера на доставките с право на пълен данъчен кредит двамата подсъдими са декларирали 14 413,51 лв. вместо действителния размер - 7621,84 лв., а в раздел „Б“, графа 41 относно размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит са декларирали 2882,72 лв. вместо действителния размер - 1524,39 лв., като по този начин са променили резултата за периода и в раздел "В", графа 50 са декларирали ДДС за внасяне в размер на 73,85 лв. вместо действителния ДДС за внасяне в размер на 1432,18 лв., и са приспадали неследващ се данъчен кредит в размер на 1358,33 лв.

Приспадайки декларирания данъчен кредит, подсъдими са намалили данъчния резултат и така са избегнали установяването и плащането на данъчни задължения по ЗДДС за „С.“ ЕООД в размер на 1358,33 лв.

Данъчен период м. 01.2016 г.

През периода 01.02.2016 г. - 11.02.2016 г. подс. Я. отново закупил подпечатана, но непълнена данъчна фактура с посочен доставчик ЕТ „З.“ гр. С. и № 432/31.01.2016 г., с прикрепен фискален бон на стойност 5520 лв. Фактурата не била издадена от посочения ЕТ, с когото „С.“ ЕООД никога не е имало търговски взаимоотношения. Били доставена на подс. Я. в гр.П., като той отново заплатил за нея около 8 % от стойността, отразена в касовата бележка. След това я предал на подс. А., който от своя страна изписал ръкописния текст в нея: името на получателя, дата на съставяне, стоките и стойността им. Фактурата придобила следния вид: № 432/31.01.2016 г., с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност от 5520 лв., с данъчна основа на стойност 4600 лв. и ДДС в размер на 920 лв.

После подс. А. я предал на св. Б., за да бъде включена в дневника за покупки, без да му обясни, че не отразява реална стопанска операция.

В счетоводната кантора находяща се в гр.П., счетоводителят попълнил дневника за покупки и дневника за продажби, както и справка-декларация за разглеждания данъчен период, като включил в дневника за покупки споменатата фактура по неполучена доставка. В справка-декларация отразил данъчната й основа и ДДС. Впоследствие изготвил и СД по ЗДДС и ведно с извлечение от дневника за покупки я подал по електронен път с квалифицирания електронен подпис на „С.“ ЕООД (с физическо лице автор на удостоверението за КЕП - подс. Я.).

Двамата подсъдими знаели, че по включената фактура с издател посочения ЕТ дружеството не е получавало доставка, не е извършило плащане нито на данъчната основа, нито на начисления ДДС. Целели са да редуцират данъчния резултат, което и са направили

след това с подадената от св. Б. на 11.02.2016г. справка-декларация по ЗДДС.

По този начин през периода 01.01.2016 г. - 11.02.2016 г. в гр.П. при водене на счетоводството посредством ангажирания счетоводител, подсъдимите Я. и А. са съставили документ с невярно съдържание - дневник за покупките на „С.“ ЕООД за м. 01.2016 г., в който е била отразена на неполучена доставка с право на пълен данъчен кредит по фактура с № 432/31.01.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 4600 лв. и ДДС в размер на 920 лв.

СД получила вх. № 16002924727/11.02.2016 г. В раздел „Б“, графа 31 относно размера на получените доставки с право на пълен данъчен кредит били декларирани 4903,16 лв. вместо действителния размер - 303,16 лв., а в раздел „Б“, графа 41 относно размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит са декларирани 980,64 лв. вместо действителния размер от 60,64 лв., като по този начин резултатът за периода се променял и в раздел "В", графа 50 бил деклариран ДДС за внасяне в размер на 16,04 лв. вместо действителния ДДС за внасяне в размер на 936,04 лв. Приспаднатият неследващ се данъчен кредит бил в размер на 920 лв. С неговото приспадане двамата подсъдими са постигнали редуциране на дължимия ДДС, начислен по продажбите. Така избегнали установяването и плащането на данъчните задължения по ЗДДС на „С.“ ЕООД в размер на 920 лв.

Данъчен период м. 02.2016 г.

През периода 01.03.2016 г. - 14.03.2016 г. подс. Я. отново закупил подпечатани, но непопълнени данъчни фактури с посочен доставчик ЕТ „З. - С.“ гр. С.. Първата била с № 773/05.02.2016 г. с прикрепен фискален бон на стойност 5870 лв., а втората с № 790/15.02.2016 г. с прикрепен фискален бон на стойност 6120 лв. Фактурите не били издадени от посочения търговец, с когото „С.“ ЕООД никога не е имало търговски взаимоотношения. За пореден път фактурите били доставени на Я. в гр.П., като той отново заплатил за тях около 8 % от стойността, отразена в касовите бележки. След това предал фиктивните фактури на подс. А., който от своя страна изписал ръкописния текст в тях: името на получателя, дата на съставяне, стоките и стойността им.

Фактурите придобили следния вид:

- № 773/05.02.2016 г. с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност от 5870 лв., от която данъчната основа била на стойност 5380,84 лв., а ДДС – 489,16 лв. При изписването на тази фактура подс. А. е допуснал грешка в пресмятането на данъчна основа и ДДС, които били вписани в дневника за покупки от счетоводителя Б. с коректните стойности: данъчна основа от 4891,78 лв. и ДДС - 978,36 лв.;

- № 790/15.02.2016 г. с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща сума от 6120 лв., като данъчната основа била посочена със стойност 5500 лв., а ДДС - 500 лв. При изписването и на тази фактура

подс. А. допуснал грешка в пресмятането на стойностите на данъчна основа и ДДС, които били вписани в дневника за покупки от счетоводителя Б. с коректните стойности: данъчна основа - 5100,01 лв. и ДДС - 1020 лв..

Преди това, когато получил от подс. А. посочените фактури, не бил информиран, че не отразяват реални стопански операции.

В счетоводната кантора, находяща се в гр.П., счетоводителят св. Б. попълнил дневника за покупки и дневника за продажби, както и справка-декларация за този данъчен период, като включил в дневника за покупки изброените по-горе фактури по неполучени доставки. После изготвил въз основа на този дневник СД по ЗДДС и ведно с извлечение от него подал СД пред ТД на НАП-П., по електронен път с квалифицирания електронен подпис на „С.“ ЕООД (с физическо лице автор на удостоверението за КЕП поде. Я.).

Двамата подсъдими знаели, че по така включените данъчни фактури в дневника за покупки на дружеството не са извършвани доставки към него от посочения доставчик, не е извършило плащане нито на данъчната основа, нито на начисления ДДС. Постигнали са целта си да намалят данъчния резултат за периода с подадената от св. Б. на 14.03.2016 г. пред ТД на НАП-П. справка-декларация по ЗДДС.

По този начин през периода 01.03.2016 г. - 14.03.2016 г. в гр.П. при водене на счетоводството (посредством техническата помощ на счетоводителя св. Б.) подсъдимите Я. и А. са съставили документ с невярно съдържание – дневник за покупки на „С.“ ЕООД за м. 02.2016 г., в който били отразени и неполучени доставки на стоки от ЕТ „З.“ с право на пълен данъчен кредит по фактури:

- № 773/05.02.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 4891,78 лв. и ДДС в размер на 978,36 лв.;
- № 790/15.02.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 5100,01 лв. и ДДС в размер на 1020 лв.

СД получила с вх. № 16002959441. В раздел „Б“, графа 31 относно размера на получените доставки с право на пълен данъчен кредит двамата подсъдими са декларирали 16839,64 лв. вместо действителния размер 6847,85 лв., а в раздел „Б“, графа 41 относно размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит са декларирали 3367,93 лв. вместо действителния размер от 1369,57 лв., като по този начин са променили резултата за периода и в раздел "В", графа 50 са декларирали ДДС за внасяне в размер на 6,58 лв. вместо действителния ДДС за внасяне в размер на - 2004,94 лв., и са приспаднали неследващ се данъчен кредит в размер на 1998,36 лв.

Приспадайки декларирания данъчен кредит, двамата подсъдими са целели да редуцират дължимия ДДС, начислен по доставките, по които „С.“ ЕООД се явявало продавач. С това двамата са избегнали установяването и плащането на данъчни задължения (ДДС) на „С.“ ЕООД в размер на 1998,36 лв.

Данъчен период м.03.2016 г.

През периода 01.04.2016 г. - 14.04.2016 г. подс. Я. отново закупил подпечатани, но непопълнени данъчни фактури с посочен доставчик ЕТ „З.

- С.“ гр. С., както следва:

- № 498/04.03.2016 г. с прикрепен фискален бон на стойност 7650 лв.;
- № 501/10.03.2016 г. с прикрепен фискален бон на стойност 3600 лв.;
- № 505/11.3.2016 г. с прикрепен фискален бон на стойност 4120 лв.;
- № 509/14.03.2016 г. с прикрепен фискален бон на стойност 8250 лв.;
- № 523/19.03.2016 г. с прикрепен фискален бон на стойност 5000 лв.;
- № 530/22.03.2016 г. с прикрепен фискален бон на стойност 6380 лв.;
- № 494/30.03.2016 г. с прикрепен фискален бон на стойност 6000 лв.;

Фактурите не били издадени от посочения издател, с когото „С.“ никога не е имало търговски взаимоотношения. За пореден път фактурите били доставени на подс. Я. в гр.П., като той отново заплатил за тях около 8 % от стойността, отразена в касовите бележки. След това ги предал на подс. А., който от своя страна изписал ръкописния текст в тях: името на получателя, дата на съставяне, стоките и стойността им.

Фактурите придобили следния вид:

- № 498/04.03.2016 г. с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали. Отразената обща стойност 7650 лв. включвала данъчна основа на стойност 7 012,50 лв. и ДДС в размер на 637,50 лв. При изписването на фактурата подс. А. допуснал грешка в пресмятането на стойностите на данъчна основа и ДДС. При осчетоводяването на фактурата св. Б. вписал в дневника за покупките коректните стойности на данъчната основа и ДДС, съответно 6375 лв. и 1275 лв.;

- № 501/10.03.2016 г. с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност 3600 лв., от които данъчната основа била на стойност 3300 лв., а ДДС - 300 лв.

- № 505/11.3.2016 г. с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща сума от 4120 лв., от които данъчна основа на стойност 3 776,67 лв. и ДДС в размер на 343,33 лв. При изписването и на тази фактура подс. А. е допуснал грешка в пресмятането на стойностите на данъчна основа и ДДС, а счетоводителят отразил вярната стойност на ДО – 3433.33 лв. и вярната стойност на ДДС – 686.67 лв. в дневника за покупки.

- № 509/14.03.2016 г. с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали и отразена обща сума от 8250 лв.

- № 523/19.03.2016 г. с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали и отразена обща сума от 5000 лв.

- № 530/22.03.2016 г. с посочен доставчик ЕТ „З.“
и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща сума от 6380 лв.

- № 494/30.03.2016 г. с посочен доставчик ЕТ „З.“
и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали,
с отразена обща сума от 6000 лв., от които данъчната основа била на стойност 5610 лв., а ДДС - 510 лв. При изписването и на тази фактура подс. А. допуснал грешка в пресмятането на стойностите на данъчна основа и ДДС, които били отстранени от счетоводителя – в дневника за покупки ДО била вписана със стойност 5000 лв., а ДДС – с размер от 1000 лв.

Когато подс. А. предал посочените фактури на св. Б., не му обяснил, че не отразяват реални стопански операции.

В своята счетоводна кантора в гр.П. счетоводителят Б. попълнил дневника за покупки и дневника за продажби, както и справка-декларация на дружеството за този данъчен период, като включил в дневника за покупки изброените по-горе фактури по неполучени доставки. Изготвената въз основа на този отчетен регистър СД по ЗДДС била подадена по електронен път от св. Б. пред ТД на НАП-П., с квалифицирания електронен подпис на „С.“ ЕООД (с физическо лице автор на удостоверението за КЕП - подс. Я.). Била придружена от извлечение от дневника за покупки.

Организирайки осчетоводяването на фактурите, които не отразявали реални покупки, двамата подсъдими целели да редуцират данъчния резултат за периода, което и са направили след това с подадената от св. Б. на 14.04.2016 г. справка-декларация по ЗДДС, пред ТД на НАП-П..

По този начин през периода 01.04.2016 г. - 14.04.2016 г. в гр.П., при водене на счетоводството (посредством счетоводителя св. Б., който технически е изготвил документите,) подсъдимите Я. и А. са съставили с невярно съдържание дневника за покупки на „С.“ ЕООД за м. 03.2016 г., в който отразили и неполучени доставки на стоки от ЕТ „З.“, с право на пълен данъчен кредит по фактури:

- № 498/04.03.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 6375 лв. и ДДС в размер на 1275 лв.;
- № 501/10.03.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 6875 лв. и ДДС в размер на 1375 лв. (с отразена погрешно от счетоводителя стойност по ф. №509/14.03.16г. – 8250 лева вместо 3600 лева);
- № 505/11.3.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 3000 лв. и ДДС в размер на 600 лв. (с отразена погрешно от счетоводителя стойност по ф. № 501/10.03.16г. – 3600 лв. вместо 4120 лева);
- № 509/14.03.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 3433,33 лв. и ДДС в размер на 686,67лв. (с отразена погрешно от счетоводителя стойност по ф. № 505/10.03.16г. – 4120 лв. вместо

8250 лева);

- № 523/19.03.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 4166,67 лв. и ДДС в размер на 833,33 лв.;
- № 530/22.03.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 5316,67 лв. и ДДС в размер на 1063,33 лв.;
- № 494/30.03.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 5000 лв. и ДДС в размер на 1000 лв.

СД за дан.период м. март 2016 г. получила вх. № 16002984289/14.04.2016 г. В раздел „Б“, графа 31 относно размера на получените доставки с право на пълен данъчен кредит двамата подсъдими са декларирали 34 303,17 лв. вместо действителния размер - 136,50 лв., а в раздел „Б“, графа 41 относно размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит са декларирали - 6860,63 лв. вместо действителния размер - 27,30 лв., като по този начин са променили резултата за периода и в раздел "В", графа 50 са декларирали ДДС за внасяне в размер на 141,57 лв. вместо действителния ДДС за внасяне в размер на 6974,90 лв., и са приспадали неследващ се данъчен кредит в размер на 6833,33 лв.

Приспадайки декларирания данъчен кредит от начисления за периода ДДС по мнимите доставки от ЕТ „З.“, двамата подсъдими желаели да редуцират дължимия ДДС, начислен от доставките, по които „С.“ ЕООД се явявало продавач. В последна сметка постигнали целта си, като избегнали установяването и плащането на ДДС от страна на „С.“ ЕООД в размер на 6833,33 лв.

Данъчен период м.04.2016 г.

През периода 01.05.2016 г. - 13.05.2016 г. подс. Я. отново закупил подпечатани, но непопълнени данъчни фактури с посочен доставчик ЕТ „З. - С.“, гр. С. с номера:

№ 506/05.04.2016 г. с приложен фискален бон за 8 200 лв.;

№ 511/10.04.2016 г. с приложен фискален бон за 6000 лв.;

№ 515/14.04.2016 г. с приложен фискален бон за 7 800 лв.;

№ 525/21.04.2016 г. с приложен фискален бон за 8000 лв.

Фактурите не били издадени от посочения издател, с когото „С.“ ЕООД никога не е имало търговски взаимоотношения. Били доставени на подс. Я. в гр.П., като той отново заплатил за тях около 8 % от стойността, отразена в касовите бележки. След това предал фиктивните фактури на подс. А., който от своя страна изписал ръкописния текст в тях: името на получателя, дата на съставяне, стоките и стойността им, като фактурите придобили следния вид:

- фактура № 506/05.04.2016 г., с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност 8 200 лв, от които данъчна основа на стойност 6833.33. лв. и ДДС в размер на 1366,67 лв.;

- фактура № 511/10.04.2016 г. с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност 6000 лв., с данъчна

основа на стойност 5000 лв. и ДДС в размер на 1000 лв.;

- фактура № 515/14.04.2016 г. с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност 7800 лв., с данъчна основа на стойност 6500 лв. и ДДС в размер на 1300 лв.;

- фактура № 525/21.04.2016 г., с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност 8000 лв., с данъчна основа на стойност 6666,67 лв. и ДДС в размер на 1333,33 лв.

Когато подс. А. предал посочените фактури на св. Б., за да бъдат включени в дневника за покупки и да бъдат отразени в СД по ЗДДС за данъчен период месец 04.2016 г., не му съобщил, че не отразяват реални стопански операции.

В счетоводната кантора, находяща се в гр.П., счетоводителят св. Б. попълнил дневника за покупки и дневника за продажби, както и справка-декларация за този данъчен период, като включил в дневника за покупки изброените по-горе фактури по неполучени доставки. После изготвил СД по ЗДДС, в който ДО и ДДС по тези фактури били отразени, и ведно с извлечение от дневника за покупки я подал пред ТД на НАП-П.. Направил това по електронен път, с квалифицирания електронен подпис на „С.“ ЕООД (с физическо лице автор на удостоверението за КЕП - поде. Я.).

По този начин през периода 01.05.2016 г. - 13.05.2016 г. в гр.П. при водене на счетоводството (с посредственото извършителство на счетоводителя, който оказал техническа помощ,) подсъдимите Я. и А. са съставили документ с невярно съдържание - дневник за покупките на „С.“ ЕООД за м. 04.2016 г., в който са отразени и неполучени доставки на стоки от ЕТ „З.“ с право на пълен данъчен кредит по фактури:

- № 506/05.04.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 6833,33 лв. и ДДС в размер на 1366,67 лв.;
- № 511/10.04.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 5000 лв. и ДДС в размер на 1000 лв.;
- № 515/14.04.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 6500 лв. и ДДС в размер на 1300 лв.;
- № 525/21.04.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 6666,67 лв. и ДДС в размер на 1333,33 лв.

Подадената в ТД на НАП СД получила вх. № 16003005519/13.05.2016 г. В раздел „Б“, графа 31 относно размера на получените доставки с право на пълен данъчен кредит двамата подсъдими са декларирали 26 550,02 лв. вместо действителния размер - 1550,02 лв., а в раздел „Б“, графа 41 относно размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит са декларирали 5 310,02 лв. вместо действителния размер - 310,02 лв., като по този начин са променили резултата за периода и в раздел "В", графа 50 са декларирали ДДС за внасяне в размер на 30 лв. вместо действителния ДДС за внасяне в размер на 5030 лв., и са приспаднали неследващ се данъчен кредит в размер на 5000 лв.

Приспадайки декларирания данъчен кредит от начисления за периода ДДС по мнимите доставки от ЕТ „З.“, двамата подсъдими са целели да редуцират дължимия ДДС, начислен от доставките, по които „С.“ ЕООД се явявало продавач, което е довело до намаляване на данъчния резултат за периода. С това двамата са избегнали установяването и плащането на данъчни задължения на „С.“ ЕООД по ЗДДС в размер на 5000 лв.

Данъчен период м.05.2016 г.

През периода 01.06.2016 г. - 13.06.2016 г. подс. Я. отново закупил подпечатани, но непопълнени данъчни фактури е посочен доставчик ЕТ „З. - С.“ гр. С., а именно:

- № 791/03.05.2016 г., с приложен фискален бон за 4500 лв.;
- № 783/07.05.2016 г., с приложен фискален бон за 4500 лв.;
- № 785/12.05.2016 г., с приложен фискален бон за 6850 лв.;
- № 787/16.05.2016 г., с приложен фискален бон за 11500 лв.;
- № 789/21.05.2016 г., с приложен фискален бон за 10000 лв.;

Фактурите не били издадени от посочения ЕТ, с който „С.“ ЕООД никога не е имало търговски взаимоотношения. Били доставени на подс. Я. в гр.П., като той отново заплатил за тях около 8 % от стойността, отразена в касовите бележки. След това ги предал на подс. А., който от своя страна изписал ръкописния текст в тях: името на получателя, дата на съставяне, стоките и стойността им, като фактурите придобили следния вид:

- фактура № 791/03.05.2016 г., с посочен доставчик ЕТ „З. - С. Д.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност 4500 лв., от която данъчна основа от 3750 лв. и ДДС в размер на 750 лв.;
- фактура № 783/07.05.2016., с посочен доставчик ЕТ „З. - С. Д.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност 4500 лв., от която данъчна основа от 3750 лв. и ДДС в размер на 750 лв.;
- фактура № 785/12.05.2016 г. с посочен доставчик ЕТ „З. - С. Д.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност 8449.6 лв., от която данъчна основа от 7083 лв. и ДДС в размер на 1416, 60 лв.;
- фактура № 787/16.05.2016 г. с посочен доставчик ЕТ „З. - С. Д.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност 11 500 лв., от която данъчна основа 9583, 33. лв. и ДДС в размер на 1916,67 лв.;
- фактура № 789/21.05.2016 г. с посочен доставчик ЕТ „З. - С. Д.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност 10 000 лв., с посочена данъчна основа 8333, 33. лв. и ДДС в размер на 1666,67 лв.

Тези фактури не са приложени по делото.

Когато подс. А. ги предавал на св. Б., за да бъдат включени в дневника за покупки и да бъдат отразени в СД по ЗДДС, не му обяснил, че не отразяват реални стопански операции.

В счетоводната кантора в гр.П. счетоводителят св. Б. попълнил дневника за покупки и дневника за продажби, както и справка-декларация за този данъчен период, като включил в дневника за покупки изброените по-горе фактури по неполучени доставки. В справка-декларацията включил тяхната данъчна основа и ДДС. Изготвената СД по ЗДДС и извлечение от дневника за покупки за този данъчен период били подадени пред ТД на НАП-П.. Св. Б. направил това по електронен път, с квалифицирания електронен подпис на „С.“ ЕООД (с физическо лице автор на удостоверението за КЕП - поде. Я.).

Двамата подсъдими знаели, че по така включените данъчни фактури дружеството не е получавало доставка на строителни материали, не е извършило плащане нито на данъчната основа, нито на начисления ДДС. Те са целели да редуцират данъчния резултат за периода, което и са направили след това с подадената от св. Б. на 13.06.2016 г. справка-декларация по ЗДДС.

Може да се обобщи, че през периода 01.06.2016 г. - 13.06.2016 г. в гр.П. при водене на счетоводството (посредством счетоводителя св. Б., който оказал съответната техническа помощ,) подсъдимите Я. и А. са съставили споменатия документ с невярно, в който са отразени и неполучени доставки на стоки от ЕТ „З.“ с право на пълен данъчен кредит по фактури:

- № 791/03.05.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 3750 лв. и ДДС в размер на 750 лв.;
- № 783/07.05.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 3750 лв. и ДДС в размер на 750 лв.;
- № 785/12.05.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 7083 лв. и ДДС в размер на 1416,6 лв.;
- № 787/16.05.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 9583,33 лв. и ДДС в размер на 1916,67 лв.;
- № 789/21.05.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 8333,33 лв. и ДДС в размер на 1666,67 лв.

Подадената в ТД на НАП-П. СД получила вх. № 16003028490/13.06.2016 г. В раздел „Б“, графа 31 относно размера на получените доставки с право на пълен данъчен кредит двамата подсъдими са декларирали 35 783,16 лв. вместо действителния размер - 3283,50 лв. и в раздел „Б“, графа 41 относно размера на начисления ДДС, с право на пълен данъчен кредит са декларирали 7156,64 лв. вместо действителния размер - 656,70 лв., като по този начин са променили резултата за периода и в раздел "В", графа 50 са декларирали ДДС за внасяне в размер на 25,33 лв. вместо действителния ДДС за внасяне в размер на 6525,27 лв., и са приспаднали неследващ се данъчен кредит в размер на 6499,94 лв.

Приспадайки декларирания данъчен кредит от начисления за периода ДДС по мнимите доставки от ЕТ „З.“, двамата подсъдими са целели да редуцират дължимия ДДС, начислен от доставките, по които „С.“ ЕООД се явявало продавач, което е довело до намаляване на данъчния резултат за периода. С това те избегнали установяването и плащането на данъчни задължения - ДДС за „С.“ ЕООД в размер на 6499,94 лв.

Данъчен период м.06.2016 г.

През периода 01.07.2016 г. - 14.07.2016 г. подс. Я. отново закупил подпечатани, но непопълнени данъчни фактури с посочен доставчик ЕТ „З.“ - С.“: № 732/14.06.2016 г. с прикрепен фискален бон на стойност 5500 лв. и № 738/19.06.2016 г. с прикрепен фискален бон на стойност 6000 лв. Фактурите не били издадени от посочения търговец, с когото „С.“ ЕООД никога не е имало търговски взаимоотношения. За пореден път фактурите били доставени на подс. Я. в гр.П., като той отново заплатил за тях около 8 % от стойността, отразена в касовите бележки. След това подс. Я. предал фиктивните фактури на подс. А., който от своя страна изписал ръкописния текст в тях: името на получателя, дата на съставяне, стоките и стойността им, като фактурите придобили следния вид:

- № 732/14.06.2016 г., с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност от 5500 лв., данъчна основа на стойност 5041, 67. лв. и ДДС в размер на 458,33 лв. При изписването на тази фактура подс. А. е допуснал грешка в пресмятането на стойностите на данъчна основа и ДДС, които коректно били отразени след това от счетоводителя Б. в дневника за покупки – с данъчна основа 4583,33 лв. и ДДС 916,67лв.;
- № 738/19.06.2016 г., с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща сума от 6000 лв., данъчна основа на стойност 5500 лв. и ДДС в размер на 500 лв. При изписването и на тази фактура подс. А. допуснал грешка в пресмятането на стойностите на данъчна основа и ДДС, като счетоводителят отново отразил в дневника за покупки коректната стойност на данъчна основа - 5000 лв. и на ДДС - 1000 лв..

Когато подсъдимият А. предал посочените фактури на св. Б., не да му обясни, че не отразяват реални стопански операции.

В счетоводната кантора, находяща се в гр.П., счетоводителят св. Б. попълнил дневника за покупки и дневника за продажби, както и справката-декларация за този данъчен период, като включил в дневника за покупки изброените по-горе фактури по неполучени доставки. Изготвената СД по ЗДДС, в която били отразени и посочените в дневника стойности на ДО и на ДДС по фиктивните фактури, била подадена пред ТД на НАП-П.. Това било направено по

електронен път от св. Б., с квалифицирания електронен подпис на „С.“ ЕООД (с физическо лице автор на удостоверението за КЕП - поде. Я.). Приложение към декларацията било извлечение от дневника за покупките.

Двамата подсъдими знаели, че по така включените данъчни фактури в дневника за покупки дружеството не е получавало доставка на строителни материали от посочения доставчик, не е извършило плащане нито на данъчната основа, нито на начисления ДДС, като са целели да редуцират данъчния резултат за периода, което и са направили след това с подадената от св. Б. на 14.07.2016 г. справка-декларация по ЗДДС.

По този начин през периода 01.07.2016 г. - 14.07.2016 г. в гр.П. при водене на счетоводството (посредством счетоводителя - св. Б., който оказал техническа помощ), подсъдимите Я. и А. са съставили документ с невярно съдържание - дневник за покупките на „С.“ ЕООД за м. 06.2016 г, в който са отразени и неполучени доставки на стоки от ЕТ „З.“ с право на пълен данъчен кредит по фактури:

- № 732/09.06.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 4583,33 лв. и ДДС в размер на 916,67 лв.;
- № 738/30.06.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 5000 лв. и ДДС в размер на 1000 лв.

При отразяване на двете фактури в дневника покупки счетоводителят Б. неволно е променил и датите им на съставяне, на първата – от 14.06.2016 г. на 09.06.2016 г., а на втората – от 19.06.2016 г. на 30.06.2016 г.

СД получила вх. № 16003055935/14.07.2016г. В раздел „Б“, графа 31 относно размера на получените доставки с право на пълен данъчен кредит двамата подсъдими са декларирали 11097,34 лв. вместо действителния размер - 1514,01 лв. и в раздел „Б“, графа 41 относно размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит са декларирали 2219,48 лв. вместо действителния размер - 302,81 лв., като по този начин са променили резултата за периода и в раздел "В", графа 50 са декларирали ДДС за внасяне в размер на 47,52 лв. вместо действителния ДДС за внасяне в размер на 1964,19 лв., и са приспаднали неследващ се данъчен кредит в размер на - 1916,67 лв.

Приспадайки декларирания данъчен кредит от начисления за периода ДДС по мнимите доставки от ЕТ „З.“, двамата подсъдими са целели да редуцират дължимия ДДС, начислен от доставките, по които „С.“ ЕООД се явявало продавач, което е довело до намаляване на данъчния резултат за периода. С това двамата са избегнали установяването и плащането на данъчни задължения - ДДС за „С.“ ЕООД в размер на 1916,67 лв.

Данъчен период м.8.2016 г.

През периода 01.09.2016 г. - 14.09.2016 г. подс. Я. отново закупил подпечатани, но непопълнени данъчни фактури, но този път с посочен доставчик „С.“ ЕООД гр. С.. Фактурите били две: с № 826/16.08.2016 г. и прикрепен фискален бон на стойност 7150 лв. и с № 785/19.08.2016 г. и прикрепен фискален бон на стойност 6 850 лв. Не били издадени от посочения търговец, с когото „С.“ ЕООД никога не е имало търговски

взаимоотношения. За пореден път фактурите били доставени на подс. Я. в гр.П., като той отново заплатил за тях около 8 % от стойността отразена в касовите бележки. След това предал фиктивните фактури на подс. А., който от своя страна изписал ръкописния текст в тях: името на получателя, дата на съставяне, стоките и стойността им, като фактурите придобили следния вид:

- № 826/16.08.2016 г. с посочен доставчик „С.“ЕООД, гр. С. и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност от 7150 лв., данъчна основа на стойност 6554,17 лв. и ДДС в размер на 595,83 лв. При изписването на тази фактура подс. А. е допуснал грешка в пресмятането на стойностите на данъчна основа и ДДС, които счетоводителят коригирал в дневника за покупките: данъчната основа била посочена със стойност 5958,33 лв., а ДДС – със стойност 1191,67лв.;

- фактура № 785/21.08.2016 г. с посочен доставчик „С.“ЕООД гр. С. и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност от 6850 лв., данъчна основа на стойност – 6279.13 лв. и ДДС – 570.83 лв. При изписването на тази фактура подс. А. е допуснал грешка в пресмятането на стойностите на данъчна основа и ДДС, които счетоводителят коригирал в дневника за покупките: данъчната основа била посочена със стойност 5708,33 лв., а ДДС – със стойност 1141,67лв.;

Когато подс. А. предал посочените фактури на св. Б., не му обяснил, че не отразяват реални стопански операции.

В счетоводната кантора, находяща се в гр.П., счетоводителят св. Б. попълнил дневника за покупки и дневника за продажби, както и справка-декларация за този данъчен период. Включил в дневника за покупки изброените по-горе фактури по неполучени доставки, а записаните в дневника ДО и ДДС по фактурите отразил в изготвената справка-декларация за периода. Сетне подал СД и извлечение от дневника за покупки по електронен път, с квалифицирания електронен подпис на „С.“ ЕООД (с физическо лице автор на удостоверението за КЕП - подс. Я.).

Двамата подсъдими знаели, че по така включените данъчни фактури в дневника за покупки дружеството не е получавало доставка на строителни материали от посочения доставчик, не е извършило плащане нито на данъчната основа, нито на начисления ДДС. Целели да редуцират данъчния резултат за периода, което и са направили след това с подадената от св. Б. на 14.09.2016 г. справка декларация по ЗДДС.

По този начин през периода 01.09.2016 г. - 14.09.2016 г. при водене на счетоводството (посредством техническата помощ на счетоводителя св. Б.) подсъдимите Я. и А. са съставили документ с невярно съдържание - дневник за покупките на „С.“ ЕООД за м. 08.2016 г., в който са отразени и неполучени доставки на стоки от „С.“ ЕООД гр. С. с право на пълен данъчен кредит по фактури:

- № 826/06.08.2016 г., сочена за издадена от „С.“ ЕООД, с данъчна

основа на стойност 5958,33 лв. и ДДС в размер на 1191,67 лв. При отразяване на тази фактура в дневник покупки, счетоводителят Б. е променил датата на съставяне от 16.08.2016 г. на 06.08.2016 г. (фиксирайки датата на издаване касовата бележка).

- № 785/19.08.2016 г., сочена за издадена от „С.“ ЕООД, с данъчна основа на стойност 5708,33 лв. и ДДС в размер на 1141,67 лв. При отразяване на тази фактура в дневник покупки, счетоводителят Б. е променил датата на съставяне от 21.08.2016 г. на 19.08.2016 г. (фиксирайки датата на издаване касовата бележка).

СД получила вх. № 16003107828/14.09.2016 г. В раздел „Б“, графа 31 относно размера на получените доставки е право на пълен данъчен кредит двамата подсъдими са декларирали 3536,30 лв. вместо действителния размер - 1202,96 лв. и в раздел „Б“, графа 41 относно размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит са декларирали 2219,48 лв. вместо действителния размер - 302,81 лв., като по този начин са променили резултата за периода и в раздел "В", графа 50 са декларирали ДДС за внасяне в размер на 629,72 лв. вместо действителния ДДС за внасяне в размер на 2963,06 лв. и са приспаднали неследващ се данъчен кредит в размер на 2333,34 лв.

Приспадайки декларирания данъчен кредит от начисления за периода ДДС по мнимите доставки от „С.“ ЕООД, двамата подсъдими са целели да редуцират дължимия ДДС, начислен от доставките, по които „С.“ ЕООД се явявало продавач, което е довело до намаляване на данъчния резултат за периода. С това те са избегнали установяването и плащането на ДДС от страна на „С.“ ЕООД в размер на 2333,34 лв.

Данъчен период м.9.2016 г.

През периода 01.10.2016 г. - 11.10.2016 г. подс. Я. отново закупил подпечатани, но непопълнени данъчни фактури с посочен доставчик „С.“ ЕООД, гр. С.. Фактурите били две: № 744/16.09.2016 г. с прикрепен фискален бон на стойност 5750 лв. и № 748/20.09.2016 г. с прикрепен фискален бон на стойност 6000 лв. Не били издадени от посочения търговец, с когото „С.“ ЕООД никога не е имало търговски взаимоотношения. За пореден път фактурите били доставени на подс. Я. в гр.П., като той отново заплатил за тях около 8 % от стойността отразена в касовите бележки. След това ги предал на подс. А., който от своя страна изписал ръкописния текст в тях: името на получателя, дата на съставяне, стоките и стойността им, като фактурите придобили следния вид:

№ 744/16.09.2016 г., с посочен доставчик „С.“ЕООД и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност 5750 лв., данъчна основа на стойност 5 270,84 лв. и ДДС в размер на 479,16 лв. При изписването на тази фактура подс. А. е допуснал грешка в пресмятането на стойностите на данъчна основа и ДДС, които счетоводителят св. Б. отстранил при попълването на дневника за

покупките, като посочил данъчната основа със стойност 4791,67 лв., а ДДС – в размер на 953.33 лв.

№ 748/20.09.2016 г., с посочен доставчик „С.“ ЕООД гр. С. и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност от 6000 лв., данъчна основа на стойност 5500 лв. и ДДС в размер на 500 лв. При изписването и на тази фактура подс. А. е допуснал грешка в пресмятането на стойностите на данъчна основа и ДДС, които счетоводителят Б. отстранил, като в дневника за покупки фиксира данъчната основа със стойност 5000 лв., а ДДС – в размер на 1000 лв.;

Когато подсъдимият А. предал посочените фактури на св. Б., не му обяснил, че не отразяват реални стопански операции.

В счетоводната кантора, находяща се в гр.П., св. Б. попълнил дневника за покупки и дневника за продажби, както и справка-декларация за този данъчен период, като включил в дневника за покупки изброените по-горе фактури по неполучени доставки. После изготвил СД за периода, като в него посочил визираните в дневника за покупки ДО и ДДС на фиктивните фактури, и я подал пред ТД на НАП-П. с квалифицирания електронен подпис на „С.“ ЕООД (с физическо лице автор на удостоверението за КЕП - поде. Я.). Приложение към СД било извлечение от дневника за покупки.

Двамата подсъдими знаели, че по така включените данъчни фактури в дневника за покупки дружеството не е получавало доставка на строителни материали от посочения доставчик, не е извършило плащане нито на данъчната основа, нито на начисления ДДС. Общата им цел била редуциране на данъчния резултат за периода, което те и са направили след това с подадената от св. Б. на 11.10.2016 г. справка-декларация по ЗДДС.

По този начин през периода 01.10.2016 г. - 11.10.2016 г. в гр.П. при водене на счетоводството (посредством счетоводителя, който технически е изготвил документите,) подсъдимите Я. и А. са съставили документ с невярно съдържание - дневник за покупки на „С.“ ЕООД за м. 09.2016 г, в който са отразени и неполучени доставки на стоки от „С.“ ЕООД гр. С. с право на пълен данъчен кредит по фактури:

- № 744/06.09.2016 г., сочена за издадена от „С.“ ЕООД, с данъчна основа на стойност 4791,67 лв. и ДДС в размер на 958,33 лв. При отразяване на тази фактура в дневника за покупки счетоводителя Б. е променил датата на съставяне от 16.09.2016 г. на 06.09.2016 г. (съвпадаща с датата на издаване касовата бележка).

№ 748/18.09.2016 г., сочена за издадена от „С.“ ЕООД, с данъчна основа на стойност 5000 лв. и ДДС в размер на 1000 лв. При отразяване на тази фактура в дневник покупки счетоводителя Б. е променил датата на съставяне от 20.09.2016 г. на 18.09.2016 г. (съвпадаща с датата на издаване касовата бележка).

СД получила вх. № 16003117575/11.10.2016 г. В раздел „Б“, графа 31 относно

размера на получените доставки с право на пълен данъчен кредит двамата подсъдими са декларирали 9791,67 лв. вместо действителния размер - 0 лв. и в раздел „Б“, графа 41 относно размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит са декларирали 1958,33 лв. вместо действителния размер - 0 лв., като по този начин са променили резултата за периода и в раздел "В", графа 50 са декларирали ДДС за внасяне в размер на 33,31 лв. вместо действителния ДДС за внасяне в размер на 1991,64 лв., и са приспадали наследващ се данъчен кредит в размер на - 1958,33 лв.

Приспадайки декларирания данъчен кредит от начисления за периода ДДС по мнимите доставки от „С.“ ЕООД, двамата подсъдими са целели да редуцират дължимия ДДС, начислен от доставките, по които „С.“ ЕООД се явявало продавач. Така те успели да избегнат установяването и плащането на данъчни задължения по ЗДДС за „С.“ ЕООД в размер на 1958. 33 лв.

Данъчен период м. 11.2016 г.

През периода 01.12.2016 г. - 14.12.2016 г. подс. Я. отново закупил подпечатани, но непопълнени данъчни фактури, с посочен доставчик „С.“ ЕООД гр. С.. Фактурите били следните: с № 1022/08.11.2016 г., към която бил прикрепен фискален бон на стойност 6 500 лв., с № 1032/14.11.2016 г., към която бил прикрепен фискален бон на стойност 8 200 лв. и с № 1052/20.11.2016 г., към която бил прикрепен фискален бон на стойност 6 800 лв. Не били издадени от посочения търговец, с когото „С.“ ЕООД никога не е имало търговски взаимоотношения. За пореден път фактурите били доставени на подс. Я. в гр.П., като той отново заплатил за тях около 8 % от стойността, отразена в касовите бележки.

След това Я. предал фиктивните фактури на подс. А., който от своя страна изписал ръкописния текст в тях: името на получателя, дата на съставяне, стоките и стойността им, като фактурите придобили следния вид:

- фактура № 1022/08.11.2016 г., с посочен доставчик „С.“ЕООД и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност от 6500 лв., данъчна основа на стойност 5416.67 лв. и ДДС в размер на 1083,33 лв.;
- фактура № 1032/14.11.2016 г., с посочен доставчик „С.“ ЕООД и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност от 8200 лв., данъчна основа на стойност 33. лв. и ДДС в размер на 1366,67 лв.;
- фактура № 1052/20.11.2016 г., с посочен доставчик „С.“ЕООД“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност от 6800 лв., данъчна основа на стойност 5666. 67 лв. и ДДС в размер на 1133,33 лв.

Сетне подсъдимият А. предал посочените фактури на св. Б., за да бъдат включени в дневника за покупки и да бъдат отразени в СД по ЗДДС за данъчен период месец 11.2016 г., без да му обясни, че не отразяват реални стопански операции.

В счетоводната кантора, намираща се в гр.П., счетоводителят св.

Б. попълнил дневника за покупки и дневника за продажби, както и справка-декларация за този данъчен период, като включил в дневника за покупки изброените по-горе фактури по неполучени доставки. В справка-декларация включил данъчната основа и ДДС, записани в дневника за покупки, и я подал с квалифицирания електронен подпис на „С.“ ЕООД (с физическо лице автор на удостоверението за КЕП - поде. Я.).

Двамата подсъдими знаели, че по осчетоводените данъчни фактури дружеството не е получавало доставка на строителни материали, не е извършило плащане нито на данъчната основа, нито на начисления ДДС, като са целели да редуцират данъчния резултат за периода, което и са направили след това с подадената от св. Б. на 14.12.2016 г. справка-декларация по ЗДДС.

По този начин през периода 01.12.2016 г. - 14.12.2016 г. при водене на счетоводството в гр.П. (посредством счетоводителя, който технически е изготвил документите,) подсъдимите Я. и А. са съставили документ с невярно съдържание - дневник за покупките на „С.“ ЕООД за м. 11.2016 г., в който са отразени и неполучени доставки на стоки от „С.“ ЕООД гр. С. с право на пълен данъчен кредит по фактури:

- № 1022/08.11.2016 г., сочена за издадена от „С.“ ЕООД, с данъчна основа на стойност 5416,67 лв. и ДДС в размер на 1083,33 лв.;
- № 1032/14.11.2016 г., сочена за издадена от „С.“ ЕООД, с данъчна основа на стойност 6833,33 лв. и ДДС в размер на 1366,67 лв.;
- № 1052/20.11.2016 г., сочена за издадена от „С.“ ЕООД, с данъчна основа на стойност 5666,67 лв. и ДДС в размер на 1133,33 лв.

СД получила вх. № 16003179303/14.12.2016 г. В раздел „Б“, графа 31 относно размера на получените доставки с право на пълен данъчен кредит двамата подсъдими са декларирали 22 398, 37 лв. вместо действителния размер - 4481,70 лв. и в раздел „Б“, графа 41 относно размера на начисления ДДС с право на пълен данъчен кредит са декларирали 4479,67 лв. вместо действителния размер от 896,34 лв., като по този начин са променили резултата за периода и в раздел "В", графа 50 са декларирали ДДС за внасяне в размер на 20,33 лв. вместо действителния ДДС за внасяне в размер на 3603,66 лв., и са приспаднали неследващ се данъчен кредит в размер на 3583,33 лв.

Приспадайки декларирания данъчен кредит от начисления за периода ДДС по мнимите доставки от „С.“ ЕООД, двамата подсъдими са целели да редуцират дължимия ДДС, начислен от доставките, по които „С.“ ЕООД се явявало продавач, което е довело до намаляване на данъчния резултат за периода. С това двамата са избегнали установяването и плащането на данъчни задължения - ДДС за „С.“ ЕООД в размер на 3583.33 лв.

Данъчен период м. 12.2016 г.

През периода 01.01.2017 г. - 16.01.2017 г. поде. Я. закупил подпечатани, но непопълнени данъчни фактури с посочен доставчик ЕТ „З.“ гр. С.. Фактурите били две – с

№ 733/10.12.2016 г. с прикрепен фискален бон на стойност 2 850 лв. и с № 734/28.12.2016 г. с прикрепен фискален бон на стойност 2150 лв. Не били издадени от посочения търговец, с когото „С.“ ЕООД никога не е имало търговски взаимоотношения. За пореден път фактурите били доставени на подс. Я. в гр.П., като той отново заплатил за тях около 8 % от стойността, отразена в касовите бележки. След това предал фиктивните фактури на подс. А., който от своя страна изписал ръкописния текст в тях: името на получателя, дата на съставяне, стоките и стойността им, като фактурите придобили следния вид:

- фактура № 733/10.12.2016 г. с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност от 2850 лв., с данъчна основа 2375 лв. и ДДС в размер на 475 лв.;
- фактура № 734/29.12.2016 г. с посочен доставчик ЕТ „З.“ и получател „С.“ ЕООД, с предмет покупка на строителни материали, с отразена обща стойност от 2150 лв., данъчна основа на стойност 1970,84 лв. и ДДС в размер на 179,14 лв. При изписването на тази фактура подс. А. е допуснал грешка в пресмятането на стойностите на данъчна основа и ДДС, които счетоводителят Б. поправил, вписвайки в дневника за покупки данъчната основа със стойност 1791,67 лв., а ДДС в размер на 358,33 лв.

Когато подсъдимият А. предал посочените фактури на св. Б., за да бъдат включени в дневника за покупки, не му обяснил, че не отразяват реални стопански операции.

В счетоводната кантора, находяща се в гр.П., счетоводителят - св. Б. попълнил дневника за покупки и дневника за продажби, както и справката-декларация за този данъчен период, като включил в дневника за покупки изброените по-горе фактури по неполучени доставки. В справката-декларация отразил данъчната основа и ДДС, отразени в дневника за покупки, и я подал по електронен път, с квалифицирания електронен подпис на „С.“ ЕООД (с физическо лице автор на удостоверението за КЕП - подс. Я.). Към нея приложил извлечение от дневника за покупки.

Двамата подсъдими знаели, че по осчетоводените данъчни фактури дружеството не е получавало доставка на строителни материали от посочения доставчик, не е извършило плащане нито на данъчната основа, нито на начисления ДДС. Целели са да редуцират данъчния резултат за периода, което и са направили след това с подадената от св. Б. на 16.01.2017 г. справка- декларация по ЗДДС.

По този начин през периода 01.01.2017 г. - 16.01.2017 г. в гр.П. при водене на счетоводството (посредством счетоводителя, който технически е изготвил документите,) подсъдимите Я. и А. са съставили документ с невярно съдържание - дневник за покупки на „С.“ ЕООД за м. 12.2016 г., в който са отразени и неполучени доставки на стоки от ЕТ „З.“ с право на пълен данъчен кредит по фактури:

- № 733/10.12.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 2375 лв. и ДДС в размер на 475 лв.;
- № 734/28.12.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,

с данъчна основа на стойност 1791,67 лв. и ДДС в размер на 358,33 лв.
При отразяване на тази фактура в дневника за покупки, счетоводителят
Б. неволно е променил датата на съставяне на фактурата от
29.12.2016 г. на 28.12.2016 г.

Подадената от св. Б. в ТД на НАП П. СД получила вх. № 16003205517/16.01.2017г.
В раздел „Б“, графа 31 относно размера на получените доставки с право на пълен данъчен
кредит двамата подсъдими са декларирали 25839,37 лв. вместо действителния размер -
21672,70 лв. и в раздел „Б“, графа 41 относно размера на начисления ДДС с право на пълен
данъчен кредит са декларирали - 5167,93 лв. вместо действителния размер - 4334,60 лв., като
по този начин са променили
резултата за периода и в раздел "В", графа 50 са декларирали ДДС за внасяне
в размер на 97,74 лв. вместо действителния ДДС за внасяне в размер на 931,07 лв., и са
приспаднали неследващ се данъчен кредит в размер на 833,33 лв.

Приспадайки декларирания данъчен кредит от начисления за периода
ДДС по мнимите доставки от ЕТ „З.“, двамата подсъдими са целели да редуцират дължимия
ДДС, начислен от доставките, по които „С.“ ЕООД се явявало продавач. В последна сметка
двамата подсъдими успели да избегнат установяването и плащането на данъчни задължения
- ДДС за „С.“ ЕООД в размер на 833,33 лв.

Корпоративен данък за 2015 г.

Според чл. 2, ал. 1, т. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане „С.“ ЕООД
като местно юридическо лице е данъчно задължено лице и печалбата му подлежи на
облагане с корпоративен данък (на основание чл. 5 на цитирания нормативен акт). Съгласно
чл. 21, ал. 1 ЗКПО данъчният период за определяне на корпоративния данък е календарната
година, а според чл. 92, ал. 1 данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен
данък, подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и
дължимия годишен корпоративен данък. Според ал. 2 на посочената разпоредба годишната
данъчна декларация /ГДД/ се подава в срок до 31 март на следващата година в
териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно
задълженото лице.

През 2015 г. „С.“ ЕООД неоснователно е осчетоводило споменатите по-горе
фиктивни фактури по неизвършени доставки от ЕТ „З.“ (фактури, които не отразяват
реално извършени стопански операции). Поради това финансовият му резултат за 2015 г. е
бил неоснователно намален със сумата, съставляваща общата данъчна основа на тези
фактури – 19 458,28 лв., както следва: № 706/15.10.2015 г, сочена за издадена от ЕТ „З.“, с
данъчна основа на стойност 3750 лв. и ДДС в размер на 750 лв.; № 714/22.10.2015 г, сочена
за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 3750 лв. и ДДС в размер на 750 лв., №
778/25.* г, сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 2666,67 лв. и ДДС в
размер на 533,33 лв.; № 780/30.* г, сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на
стойност 2499,94 лв. и ДДС в размер на 499,99 лв., № 819/27.12.2015 г, сочена за издадена
от ЕТ „З.“ с данъчна основа на стойност 6791,67 лв. и ДДС в размер на 1358,33 лв.

Двамата подсъдими знаели, че с осчетоводяването на изброените безстокови фактури размерът на годишните разходи за дружеството за 2015 г. ще се увеличи с тяхната стойност.

На 23.03.2016 г. счетоводителят Б. в счетоводната си кантора в гр.П. изготвил годишна данъчна декларация с вх.№ 1600И0333632/23.03.2016 г. по чл.92 от ЗКПО за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък за 2015 г. на „С.“ ЕООД, която подал по електронен път в ТД на НАП П. (чрез електронния подпис на дружеството).

В декларацията подс. Я., в качеството си на управител и представляващ „С.“ ЕООД - гр. Р., и подс. А., който е действал като лице, фактически осъществяващо функциите на управител на същото дружество, са потвърдили (посредством техническата помощ на счетоводителя Б., подател на декларацията) неистина. А именно – посочили са, че за периода 01.01.2015 г. - 31.12.2015 г. дружеството е имало общо приходи от 32891, 03 лв. и общо разходи от 36 386,42 лв., при действително установени разходи в размер на 16 928,14 лв. *(36 386,42 лв. минус данъчната основа по фиктивните фактури от 19 458.28 лева)*. По този начин са променили счетоводния финансов резултат за данъчно преобразуване, като са декларирали в част V, т. 9.1 данъчна печалба от 0.00 лв., в т. 9.1 – данъчна загуба в размер на 3 495,39 лв., а в част V, т. 11 - дължим годишен корпоративен данък от 0,00 лв. при действително установен вследствие на изключване разходите по горепосочените фиктивни фактури от 2015 г. положителен финансов резултат в размер на 15 962,89 лв. и годишен корпоративен данък в размер на 1 596,29 лв.

Така двамата управители на данъчно задълженото по ЗКПО лице са избегнали установяването и плащането на задълженията му за годишен корпоративен данък за 2015 г., в размер на 1596,29 лв.

Корпоративен данък за 2016 г.

През 2016 г. „С.“ ЕООД неоснователно е осчетоводило фиктивни фактури по неизвършени доставки от страна на ЕТ „З.“ и „С.“ ЕООД (споменатите по-горе фактури, които не отразяват реално извършени стопански операции). Поради това финансовият му резултат за 2016 г. некоректно е намален със сумата, съставляваща общата данъчна основа на тези осчетоводени безстокови фактури, както следва:

№ 733/10.12.2016 г, сочена за издадена от ЕТ „З.“,

с данъчна основа на стойност 2375 лв. и ДДС в размер на 475 лв.;

- № 734/28.12.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с данъчна основа на стойност 1791,67 лв. и ДДС в размер на 358,33 лв.,
- № 1022/08.11.2016 г., сочена за издадена от „С.“ ЕООД, с данъчна основа на стойност 5416,67 лв. и ДДС в размер на 1083,33 лв.;
- № 1032/14.11.2016 г., сочена за издадена от „С.“ ЕООД, с данъчна основа на стойност 6833,33 лв. и ДДС в размер на 1366,67 лв.;
- № 1052/20.11.2016 г., сочена за издадена от „С.“ ЕООД, с данъчна

- основа на стойност 5666,67 лв. и ДДС в размер на 1133,33 лв.;
- № 744/06.09.2016 г., сочена за издадена от „С.“ ЕООД, с данъчна основа на стойност 4791,67 лв. и ДДС в размер на 958,33 лв.;
  - № 748/18.09.2016 г., сочена за издадена от „С.“ ЕООД, с данъчна основа на стойност 5000 лв. и ДДС в размер на 1000 лв.;
  - № 826/06.08.2016 г., сочена за издадена от „С.“ ЕООД, с данъчна основа на стойност 5958,33 лв. и ДДС в размер на 1191,67 лв.;
  - № 785/19.08.2016 г., сочена за издадена от „С.“ ЕООД, с данъчна основа на стойност 5708,33 лв. и ДДС в размер на 1141,67 лв.;
  - № 732/09.06.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 4583,33 лв. и ДДС в размер на 916,67 лв.;
  - № 738/30.06.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 5000 лв. и ДДС в размер на 1000 лв.;
  - № 791/03.05.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 3750 лв. и ДДС в размер на 750 лв.;
  - № 783/07.05.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 3750 лв. и ДДС в размер на 750 лв.;
  - № 785/12.05.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 7083 лв. и ДДС в размер на 1416,6 лв.;
  - № 787/16.05.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 9583,33 лв. и ДДС в размер на 1916,67 лв.;
  - № 789/21.05.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 8333,33 лв. и ДДС в размер на 1666,67 лв.;
  - № 506/05.04.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 6833,33 лв. и ДДС в размер на 1366,67 лв.;
  - № 511/10.04.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 5000 лв. и ДДС в размер на 1000 лв.;
  - № 515/14.04.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“
с данъчна основа на стойност 6500 лв. и ДДС в размер на 1300 лв.;
  - № 525/21.04.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“
с данъчна основа на стойност 6666,67 лв. и ДДС в размер на 1333,33 лв.;
  - № 498/04.03.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“
с данъчна основа на стойност 6375 лв. и ДДС в размер на 1275 лв.;
  - № 501/10.03.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“
с данъчна основа на стойност 6875 лв. и ДДС в размер на 1375 лв.;
  - № 505/11.3.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“, с
данъчна основа на стойност 3000 лв. и ДДС в размер на 600 лв.;
  - № 509/14.03.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З. - С.
Д.“, с данъчна основа на стойност 3433,33 лв. и ДДС в размер на 686,67 лв.;
  - № 523/19.03.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 4166,67 лв. и ДДС в размер на 833,33 лв.;

- № 530/22.03.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 5316,67 лв. и ДДС в размер на 1063,33 лв.;
- № 494/30.03.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 5000 лв. и ДДС в размер на 1000 лв.;
- № 773/05.02.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 4891,78 лв. и ДДС в размер на 978,36 лв.;
- № 790/15.02.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 5100,01 лв. и ДДС в размер на 1020 лв.,
- № 432/31.01.2016 г., сочена за издадена от ЕТ „З.“,
с данъчна основа на стойност 4600 лв. и ДДС в размер на 920 лв.

Двамата подсъдими са знаели, че с тяхното осчетоводяване размерът на годишните разходи за дружеството за 2016 г. ще се увеличи със стойността им.

На 13.03.2017 г. счетоводителят Б. изготвил в счетоводната си кантора в гр.П. годишна данъчна декларация с № 1600И0434838/13.03.2017 г. по чл. 92 от ЗКПО за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък за 2016 г. на „С.“ ЕООД. Сетне я подал по електронен път в ТД на НАП П. (чрез електронния подпис на дружеството). Следователно посредством неговата техническа помощ подс. Я., в качеството си на управител и представляващ „С.

К.“ ЕООД, и подс. А., който действал като лице, фактически осъществяващо функциите на управител на същото дружество, са потвърдили неистина, като са посочили, че за периода 01.01.2016 г. - 31.12.2016 г. дружеството е имало приходи общо от 200293,60 лв. и общо разходи от 310 309,20 лв. при действително установени разходи в размер от 150 926,08 лв. *(310 309.20 лв. минус 159 383, 12 лв. /стойността на данъчната основа по фиктивните фактури/)*. По този начин са променили счетоводния финансов резултат за данъчно преобразуване, като са декларирали в част V, т. 9.1 данъчна печалба от 0.00 лв., в т. 9.1 – данъчна загуба в размер на 110 015,60 лв., а в част V, т. 11 - дължим годишен корпоративен данък от 0,00 лв.. Действително установеният вследствие изключване разходите по горепосочените фактури (от неполучени доставки през 2016 г.) положителен финансов резултат е бил в размер на 49 367,52 лв., а годишният корпоративен данък – в размер на 4936,75 лв.

По този начин подсъдимите са избегнали установяването и плащането на данъчни задължения за годишен корпоративен данък по ЗКПО за 2016 г., в размер на 4936,75 лв.

Въз основа на издадени Заповед за възлагане на ревизия № Р-16001617003518-020-00107.06.2017г., изменена със Заповеди Р 16001617003518-020-002 / 13.09.2017 г., екип от ревизори в състав В.Г.Г. - главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията) и св. М.В.Т. - главен инспектор по приходите, извършили ревизия на „С.“ ЕООД, гр. Р.. В обхвата на ревизията били включени задължения по ДДС и корпоративен данък за периода 03.10.2015 г.-31.12.2016 г.

Веднага след започване на ревизионното производство, по инициатива

на подс. А., подс. Я. прехвърлил капитала на „С.“ ЕООД на св. П.М. - тъща на подсъдимия А.. На 16.06.2017 г. по партията на „С.“ ЕООД в Т.р. била вписана промяна в обстоятелствата, а именно заличаване на подс. Я. и вписване на св. П.М. като собственик на капитала и управител на дружеството. След това дружеството преустановило дейността си.

Ревизията приключила с Ревизионен доклад № Р-16001617003518-092-001/27.11.2017 г. и Ревизионен акт № Р- 16001617003518- 091-001 /30.01.2018 г. на ТД на НАП-П..

При извършената ревизия „С.“ ЕООД не е представило първични счетоводни документи и счетоводни регистри, които да обосноват извършените от него разходи. Във връзка с това не са били признати за данъчни цели разходи общо за 2015г. в размер на 36 386.42 лв. и в размер на 310 309.20 лв. общо за 2016 г. В резултат на това били установени задължения за корпоративен данък за 2015 г. в размер на 3 289,10 лв., а за 2016 г. - 20 029,36 лв. Поради непредставяне на първични счетоводни документи за ревизирания период м. 10.2015 г. - м.12.2016 г. бил установен дължим ДДС в размер на 49 424,37 лв.

Видно от заключението на графическата експертиза, изготвена от вещото лице С. в хода на досъдебното производство, ръкописният текст в изследваните инкриминирани фактури е изпълнен от подс. А..

Установено е също, че представените за изследване от представителите на ЕТ „З.“ и „С.“ ЕООД бланки от фактури и образци от печати не са идентични с приложените по делото фактури.

В хода на досъдебното производство е била изготвена съдебно счетоводна експертиза от вещото лице К., която е приложила специални знания за изчисляване стойностите на укритите данъчни задължения за съответните данъчни периоди по ЗДДС и ЗКПО (посочени по-горе).

Заключителният извод е, че през периода 01.* г. - 13.03.2017 г. в гр.П. подс. Я. в качеството си на управител и представляващ „С.“ ЕООД, и подс. А., който е действал като лице, фактически осъществяващо функциите на управител на „С.“ ЕООД, са избегнали установяването и плащането на данъчни задължения на дружеството в размер на **42 301, 32** (ДДС и ЗКПО) лв., от които данък върху добавена стойност по ЗДДС общо в размер на 35 768,28 лв. и корпоративен данък по ЗКПО общо в размер на 6 533,04 лв., като с техническата помощ на счетоводителя Г. Б. са съставили и представили пред органите на приходите документи с невярно съдържание – дневници за покупка на „С.“ ЕООД, в които св. Б. е отразил осигурени от подсъдимите данъчни фактури по неполучени доставки с право на пълен данъчен кредит, без да са налице доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, потвърдили са тази неистина в подадените справки - декларации по чл. 125 ал.1 от ЗДДС и чл. 116 ал.1 от ППЗДДС и на основание чл. 92 ал.1, вр. чл. 88 ал.3 от ЗДДС са приспаднали наследващ се данъчен кредит в общ размер на 35 768,28 лв., а в годишните декларации по чл. 92 ЗКПО за данъчната 2015г. и за данъчната 2016г. са потвърдили неистина относно годишните разходи на управляваното от тях дружество.

Този извод, залегнал и в обвинителния акт, е базиран на годни доказателствени източници. Също и на експертни сведения, които правилно са преценени като обективно и компетентно поднесени. При доказателствения анализ окръжният съд е приложил точно правилата на обективната логика – информацията от всеки от гласните доказателствени източници е проверявана за достоверност при съпоставка със съдържанието на другите от същия вид, както и с писмените доказателства, и с експертните изводи. Не се наблюдава преиначаване или превратно тълкуване на тяхното съдържание, нито позоваване на информация, която не е събрана по надлежния ред.

Между частите на относимата доказателствена маса не се откриват съществени разминавания, напротив – комуникират помежду си и се допълват. Те се подкрепят от изявленията на подсъдимите по чл. 371, т. 2 НПК.

ПОС с основание е достигнал до категорична констатация, че инкриминираните дневници за покупки и СД за съответните данъчни периоди съдържат информация за фиктивни сделки. Добросъвестната преценка на събраната доказателствена съвкупност безсъмнено води до претендирания от обвинението извод, че цитираните данъчни фактури не са издадени от упоменатите в тях доставчици ЕТ „З.“ и „С.“ ЕООД и не отразяват реална доставка на посочените в тях строителни материали на определени стойности. При положение че описаните в тях покупки не са били реализирани, фактурите са били с невярно съдържание. Така че включването им в дневниците за покупки е внесло невярно съдържание в тези счетоводни регистри. Напротив, изпълнените от „С.“ ЕООД продажби са действителни. По тях дружеството е дължало начисления ДДС и именно неговото редуциране двамата подсъдими са постигнали посредством декларирането на фиктивните сделки и свързаното с него приспадане на наследващ се данъчен кредит.

ПОС се е спрял на показанията на разпитаните собственици на посочените в процесните фактури доставчици. Установил е, че св. С. С., собственик и управител на ЕТ „З.“, е категоричен, че не познава двамата подсъдими и никога не е сключвал договори със „С.“ ЕООД, както и че не е издал процесните фактури. Св. М.А., собственик и управител на „С.“ ЕООД, също е сигурен, че не познава подсъдимите Я. и А., никога не е сключвал сделки със „С.“ ЕООД, както и в това, че посочените фактури не са издадени от „С.“ ЕООД. Той е уточнил, че фактурите на „С.“ ЕООД изглеждат по различен начин и не са от кочан и за сравнение е представил една от тях (вж. л. 96 от том 1 ДП).

Показанията на споменатите свидетели комуникират със самопризнанията на подсъдимия Й.Я., депозирани в хода на досъдебното производство, според които той купил от гр. Д. бланки на непопълнени фактури с посочени за издатели непознати нему търговски дружества, към които били прикрепени фискални касови бонове за осъществени плащания в брой. Впоследствие лицето, което му продало бланките, му изпращало чрез куриерска фирма „Е.“ подобни бланки срещу около 8 процента от фиксираната в прикрепените към тях касови бонове цена. Той предавал бланките на подсъдимия А., който попълвал всичките им реквизити през съответните данъчни периоди. Последният потвърждава това твърдение, а и

заклучението на графическата експертиза установява, че ръкописният текст на фактурите бил изпълнен от него.

По-нататък показанията на „издателите“ на фактурите и съответстващите им самопризнания на подс. Я. и подс. А. кореспондират с експертната констатация, че представените за изследване използвани бланки и образец от печата на „С.“ ЕООД и използвани бланки на ЕТ „З.“ не са идентични с бланките и печатите на инкриминираните фактури (вж. л. 154 от том 2 ДП).

Обсъдено е и твърдението на подсъдимия Я., който поддържа идеята за водеща роля на съучастника си, е обявил, че не е схващал по какъв механизъм ще се намали финансовия резултат на ЕООД „С.“, а е разчитал изцяло на упълномощения от него подс. А.. Обърнато е внимание, че самият той е съобщил, че е организиран снабдяването с фактури по нереализирани сделки, съгласявайки се с подс. А., че въпросният резултат за отделните данъчни периоди трябва да се погаси. Проявил съобразителност, като преди да закупи първата фактура в гр. Д., е изпратил на подс. А. нейна снимка, която направил с телефона си, и му поръчал да провери дали соченият за неин издател фигурира в Т.р.. После ежесечно купувал бланки на фактури, които предавал на подс. А., за да организира отразяването им в счетоводството. Признава, че е знаел, че последният е правел това с техническата помощ на св. Б., когато довел за целта. На свой ред последният потвърждава, че е бил нает на устна договорка от подс. А..

ПОС е анализирал и твърдението на подс. А., изложено при досъдебния му разпит, че не е осъществявал действия по фактическо управление на „С.“ ЕООД, а е бил единствено преводач на гръцкия контрагент. С основание съдът е намерил, че това твърдение не се съвместява с признанието на подс. А., че е извършил вписванията в инкриминираните фактури (които са относно **съществени** параметри на доставката – дата, предмет, данъчната основа и ДДС), от една страна, а от друга страна – с показанията на счетоводителя св. Б., според които подс. А. му представял за осчетоводяване **всички** фактури на дружеството, вкл. процесните. Следва да се спомене и твърдението на св. Б., че съобщавал какви са продажбите и покупките за месеца именно на подс. А., който в тази връзка „си правел баланс“ и му носел покупни фактури.

Горният анализ закономерно е резултирал в констатацията, че през целия инкриминиран период подс. А. фактически е осъществявал дейност и функции от името на „С.“ ЕООД, координирайки поведението си със собственика и официалния управител на това дружество – подс. Я.. ПОС е бил прав да заключи, че със задружни действия двамата управители на това дружество са осигурили и използвали инкриминираните безстокови фактури, за да бъде периодично намаляван финансовият резултат за съответните месечни данъчни периоди по ЗДДС, а също да бъдат увеличавани разходите, за да бъдат декларирани нулеви данъчни печалби за двете инкриминирани данъчни години по ЗКПО.

Назначената на ДП ССЧЕ е предоставила специални знания за изчисляване на данъчните задължения по двата данъчни закона, укрити вследствие декларирането на вписаните в отчетните регистри данъчна основа и ДДС на фактурите.

ОТ ПРАВНА СТРАНА

Правилно е и материалноправното окачествяване на поведението на подсъдимите в обвинителния акт, възприето от окръжния съд. Гореописаната фактическа обстановка води до правния извод, че подсъдимите Я. и А. са осъществили от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.255, ал. 3 вр. с ал.1, т. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК. Те са изпълнили неговите обективни съставомерни признаци, като са организирали, използвайки посредственото извършителство на счетоводителя си, некоректно деклариране чрез инкриминираните справки-декларации по ЗДДС и чрез декларациите по чл. 92 от ЗКПО на данъчните задължения на управляваното от тях ЕООД за инкриминираните данъчни периоди.

В справките-декларации по ЗДДС е потвърдена неистината, че през процесните периоди са се състояли инкриминираните доставки (по които следва да се начислява ДДС с право на пълен данъчен кредит). Преди това и за да подготвят въпросното невярното деклариране, управителите на ЕООД „С.“ са използвали фалшиви фактури - визиращи *несключени* през съответния месец сделки. Използването им се е изразявало в нареждане до счетоводителя за включването им в счетоводен регистър на данъчно задълженото по ЗДДС търговско дружество „С.“ за всеки от процесните данъчни периоди. Така двамата подсъдими съставили (посредством техническата помощ на непосветения в техния план счетоводител) този регистър – дневника за покупки – като документ с невярно съдържание. Той е послужил за съставяне на СД за всеки от данъчните периоди, а и е бил приложение към тях. В резултат на декларирането на некоректно снижен финансов резултат на дружеството пред органите на приходите, е произлизло приспадане (неправомерно) на данъчен кредит в инкриминираните размери за всеки от инкриминираните периоди.

Поради вписването на фиктивните фактури в дневника за покупки годишните разходи на данъчно задълженото и по ЗКПО дружество „С.“ са били увеличени с тяхната обща данъчна основа, което е позволило обявяване на данъчна загуба за 2015 г. и за 2016 г., респ. годишни корпоративни данъци от 0.00 лева.

С описаните действия подс. Я. като официален управител на ЕООД-то и подс. А. като негов фактически съуправител са избегнали установяването и плащането на задължения на дружеството за внасяне на дължим данък добавена стойност по облагаемите доставки, по които то наистина е било продавач и които са били надлежно вписвани в другите аналитични регистри на дружеството – тези за продажбите, респ. са избегнали установяването и плащането на дължимите корпоративни данъци. Отделните размери на избегнатите данъчни задължения са конкретно посочени в изложението по отделните пунктове от фактическата обстановка. Общият размер правилно е калкулиран като възлизащ на 42 301.32 лева, от които ДДС в размер на 35 768.28 и корпоративен данък в размер на 6 533.04 лева.

Всеки от двамата подсъдими е участвал в самото изпълнение на всяко от деянията, което определя съучастническия им принос на съизвършители по смисъла на чл. 20, ал. 2

НК. Подс. Я. е закупувал фактурите с изписано наименование на доставчик и с прикрепен към тях касов бон на съответната стойност, а подс. А. е попълвал в тях стойността, фиксирана в касовия бон, предмета на доставката, ДО и ДДС. Сетне със съгласието на подс. Я. ги предоставял на св. Б. за осчетоводяване и свързаното с него подаване (с ел. подпис на подс. Я.) на неверните декларации по ЗДДС и ЗКПО. Св. Б. не е знаел (защото не му било казано от управителите на ЕООД-то), че инкриминираните фактури отразяват неслучили се покупки. Следователно той не носи наказателна отговорност за оказаната счетоводна помощ, вследствие която инкриминираните отчетни регистри са се оказали с невярно съдържание, а инкриминираната СД – с отразена неистина относно размера на ДДС с право на пълен данъчен кредит, относно ДДС за внасяне и относно дължимия корпоративен данък. Следователно счетоводителят е бил в ролята на посредствен извършител, както правилно са приели прокурорът и окръжният съд. Неговото безвиновно поведение стои в пряка причинна връзка с избягването на установяването и плащането на инкриминираните данъчни задължения на ЕООД „С.“.

Подс. А. не е бил носител на данъчни задължения, но разпоредбата на чл. 255 НК не поставя подобно изискване, доколкото визира всяко наказателноотговорно лице (вж. и т.р. № 4/16 г. на ОСНК). Както беше посочено по-горе, съдът приема, че този подсъдим е участвал в осъществяването на обективната и субективната страна на престъплението. Следователно на общо основание носи наказателна отговорност за инкриминираното данъчното престъпление, както правилно е заключил първоинстанционният съд.

ПОС е бил прав да приеме, че подсъдимите са действали с пряк умисъл, доколкото са създавали общественонеопасния характер на стореното невярно деклариране и на предходното водене на отчетен регистър на ЕООД „С.“ с невярно съдържание, предвиждали са общественонеопасното избягване установяването и плащането на данъчните задължения по ЗДДС и по ЗКПО и пряко са желали благоприятно изменение на финансовия резултат за всеки от инкриминираните данъчни периоди. Към това е била насочена цялата схема по снабдяване с безстокови фактури и използване на счетоводната помощ на посредствения извършител за осчетоводяването им, довела до целената възможност за посочване в справките-декларации по ЗДДС на техните данъчна основа и ДДС в кумулативна връзка с отразяване на извършени продажби на почти същите стойности, по които данъчният субект ЕООД „С.“ е дължало на фиска ДДС, респ. до целената възможност за обявяване на нулева данъчна печалба посредством декларациите по ЗКПО.

Подсъдимите са имали знание за приходната част в баланса, както и относно това, че правото на данъчен кредит не е възникнало заради нереализиране на покупките, декларирани с такова право в СД по ЗДДС, а също за размера на разходите за 2015г. и за 2016г., които са завишили с осчетоводяването на фактурите за нереализираните покупки. Всеки от тях е съзнавал участието и ролята на другия, а също въвличането на посредствения извършител в престъпната схема и е желал тази схема да доведе до престъпния резултат.

Подобни разсъждения са изложени в обвинителния акт и в мотивите на присъдата, така че ПАС не може да разбере защо защитата счита, че подсъдимите са осъдени за

действия с евентуален умисъл.

Деянията, с които е постигнато избягване установяването и отчитането на данъчни задължения по ЗДДС и по ЗКПО, покриват поотделно признаците на престъплението по чл. 255 НК, изпълнени са при една и съща обстановка и еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите. Така че деянията, всяко от които е отделно престъпление по чл. 255 НК, са части от едно продължавано престъпление по смисъла на чл. 26 НК, във връзка с която разпоредба прокурорът, а след него - съдът правилно са квалифицирали цялостната престъпна дейност на подсъдимите.

Общият размер на избегнатите данъчни задължения, явяващ се сборен престъпен резултат (според ал. 2 на чл. 26 НК), е особено голям съобразно критерия по чл. 93, т. 14 НК. Това означава, че е покрит квалифициращият състав по чл. 255, ал. 3 във връзка с ал. 1 от НК.

*

На последния етап от своята дейност съдът от първата инстанция е спазил правилата на Глава пета от общата част на НК и в последна сметка е постигнал съответствието по чл. 35, ал. 3 НК между престъпление и наказание. Въззивната инстанция не видя дори едно неотчетено смекчаващо обстоятелство. ПОС е бил прав да съобрази за намаляване на наказанията на подсъдимите Я. и А. тяхната позитивно насочената жизнена стратегия – имат чисто съдебно минало, нелюпи характеристични данни, полагат грижи за близките си. Отделно обстоятелство от разискваната категория са сторените от всеки от тях частични самопризнания, които са спомогнали за изясняване на обстоятелствата по делото. Разгледани заедно, изброените обстоятелства дават добра прогноза за тяхното бъдещо поведение в обществото.

Що се отнася до отегчаващите обстоятелства, първата инстанция вярно ги е открила и е съразмерила наказанието с тях – посегателството представлява усложнена престъпна дейност, обхващаща голям период от време и 15 данъчни периоди, били са укрити два вида данъчни задължения (по ЗДДС и по ЗКПО), а квалифициращият признак особено големи размери е преизпълнен, като престъпният резултат е надминавал над три пъти съставомерния праг от 12 000 лева. Може да се обобщи, че считано от м. октомври 2015 г. до 13.03.17 г. престъплението е било изпълнявано систематически и постъпателно и в голям мащаб, което свидетелства за престъпна упоритост и настойчивост.

След като самостоятелно прецени смекчаващо-отегчаващото действие на споменатите индивидуализиращи обстоятелства, съдът от въззивната инстанция прие, че оплакването за явна несправедливост на определенията на подсъдимите Я. и А. наказания лишаване от свобода не е основателно. ПОС е бил прав да счете, че смекчаващите обстоятелства категорично надделяват и водят до минималните предвидени срокове на лишаването от свобода за всеки от съучастниците, чийто престъпен принос е изравнен. Никое от споменатите смекчаващи обстоятелства не е изключително, а разгледани в

съвкупност, обстоятелствата от разглежданата категория не са многобройни и не водят до извода по чл. 55, ал. 1 НК за несъразмерна тежест на избраните минимални наказания. Именно тези наказания се явяват оптималните, т.е. наказанията, които отговарят на конкретната степен на обществена опасност на деянието и дейците и на данните за техните личности, несвързани с обществената им опасност. Правилно е приложен и алгоритъмът по чл. 58а, ал. 1 НК, като след приспадане на 1/3 от посочения срок са определени за изтърпяване две години лишаване от свобода, на всеки от подсъдимите.

Правилно е също решението за условно осъждане. Законопослушният начин на живот на подсъдимите доста снижава опасността от повторение на престъплението. Заради влиянието на посочените отегчаващи обстоятелства е правилен изборът на средния законоустановен размер на изпитателния срок – четири години.

Правилно е и решението да не бъдат налагани кумулативните наказания конфискация.

Споделимо е решението относно разностите, присъдени в полза на бюджета на съдебната власт.

*

Съдът не открива злепоставящо правата на подсъдимите противоречие между присъдата и мотивите относно датите на част от инкриминираните фактури. Защитата обръща внимание, че в присъдата датата на фактурата с № 732 била 09.06.16г., а в мотивите – 14.06.16г., датата на фактурата с № 738 била 30.06.16г., а в мотивите – 19.06.16г., датата на фактурата с № 826 била 06.08.16г., а в мотивите – 16.08.16г., датата на фактурата с № 744 била 06.09.16г., а в мотивите – 16.09.16г., датата на фактурата с № 748 била 18.09.16г., а в мотивите – 20.09.16г., датата на фактурата с № 734 била 28.12.16г., а в мотивите – 29.12.16г. Това наблюдение е едностранчиво и не отчита, че и в мотивите, а и в обвинителния акт разминаванията в датите са **пояснени**. Според пояснението, получавайки фиктивните фактури от подс. Я., подс. А. бил попълнил текста им, в това число и датите. Когато сетне ги предал за осчетоводяване, св. Б. *неволно* отразил в дневниците за покупки за данъчните периоди м. юни 2016 г. и м. декември 2016г. споменатите различни дати на фактурите № № 732, 738 и 734. Що се отнася до фактурите с номера 744, 748, 826, той забелязал, че датите им не съвпадат с датите на прикрепените към тях касови бележки, поради което в дневника за покупки за дан. периоди м. август и м. септември отбелязал всяка от тях с дата, съвпадаща с тази на касовата ѝ бележка. Прокурорът е индивидуализирал фактурите с посочените в отчетния регистър техни дати и не е прикрил разминаванията с отразените в тях (от подс. А.) дати. Подобен подход е приложил и ПОС. Излиза, че обвинението не е неразбираемо, нито е допуснато противоречие между обстоятелствената и заключителната част на прокурорския акт, респ. между присъдата и съдебните мотиви. Следователно правото на всеки от подсъдимите да научи в какво е обвинен и за какво е осъден (за да организира пълноценно защитата си) не е накърнено.

Не се споделя и идеята на защитата, че промените относно датите, сторени от

посредствения извършител – в половината от случаите неволно, а в другата половина – нарочно, водели до необхванат от умисъла на управителите на ЕООД „С.“ данъчен резултат. Променените дати не са причислявали коментираните фактури към други данъчни периоди. Промените касаели близки дати **в рамките на** съответните инкриминирани периоди (м. юни 2016г., м. август 2016 г., м. септември 2016 г. и м. декември 2016 г.) и се явили в синхрон с намерението на подсъдимите да повлияят при разчитане на дружеството с бюджета за *тези* данъчни периоди.

Защитата вижда и още едно подобно противоречие – счетоводителят Б. е коригирал посочената в част от фиктивните фактури разбивка на ДО и ДДС, извършена от подс. А., като намалил стойността на данъчната основа и реципрочно увеличил размера на дължимия данък. Според адв. К. така увеличените размери на ДДС не могли да се вменят на управителите на търговското дружество. Според поддържаната теза техният умисъл се ограничавал до посочените от подс. А. по-ниски размери на ДДС в разискваните фактури.

В тази теза също няма релевантна логика. В обвинителния акт и в мотивите на присъдата е пояснено, че счетоводителят бил извършил разискваните корекции, защото визираната стойност на доставката в посочените от адв. К. фактурите не била разбита правилно. А именно: 1. Отразената във фактура № 732/14.06.16г. стойност на доставката била 5500 лева, като данъчната основа била фиксирана със стойност 5041,67 лв., а ДДС – в размер на 458.33 лева. Това очевидно не било екзактно от математическа гледна точка, доколкото 20% от посочената данъчна основа не са равни на 458.33 лева. Точното пресмятане показва, че данъчната основа е следвало да е на стойност 4583.33 лева, 20 % от нея да възлизат на 916.67 лева, а сборът от 4583.33 и 916.67 лв. да се равни на фиксираната във фактурата и касовия бон сума от 5500 лева. 2. Отразената във фактура № 738/30.06.16 г. стойност на доставката била 6000 лева, като данъчната основа била фиксирана от подс. А. със стойност 5500 лв., а ДДС – в размер на 1000 лева. Това също не е било правилно от математическа гледна точка, доколкото 20% от посочената данъчна основа не са равни на 500 лева. Точното пресмятане показва, че данъчната основа е следвало да е на стойност 5000 лева, 20 % от нея – на 1000 лева, а сборът от 5000 и 1000 лв. – на фиксираната във фактурата и касовия бон сума от 6000 лева. 3. Отразената във фактура № 826/16.08.16 г. стойност на доставката била 7150 лева, като данъчната основа била фиксирана от подс. А. със стойност 6554.17 лв., а ДДС – 595.83 лева. И това не било екзактно от математическа гледна точка, доколкото 20% от посочената данъчна основа не са равни на 595.83 лева. Точното пресмятане показва, че данъчната основа е следвало да е на стойност 5958.33 лева, 20 % от нея е следвало да възлизат на 1191.67 лева, а сборът от 5958.33 и 1191.67 – на фиксираната във фактурата и касовия бон сума от 7150 лева. 4. Отразената във фактура № 744/16.09.16 г. стойност на доставката била 5750 лева, като данъчната основа била фиксирана от подс. А. със стойност 5270.84 лв., а ДДС – 479.16 лева. Това очевидно не било екзактно от математическа гледна точка, доколкото 20% от посочената данъчна основа не са равни на 479.16 лева. Точното пресмятане показва, че данъчната основа е следвало да е на стойност 4791.67 лева, 20 % от нея е следвало да възлизат на 958.33 лева, а сборът от 4791.67 и 958.33

– на фиксираната във фактурата и касовия бон сума от 5750 лева. 5. Отразената във фактура № 748/20.09.16 г. стойност на доставката била 6000 лева, като данъчната основа била фиксирана от подс. А. със стойност 5500, а ДДС – 500 лева. Това очевидно не било екзактно от математическа гледна точка, доколкото 20% от посочената данъчна основа не са равни на 500 лева. Точното пресмятане показва, че данъчната основа е следвало да е на стойност 5000 лева, 20 % от нея е следвало да възлизат на 1000 лева, а сборът от 5000 и 1000 – на фиксираната във фактурата и касовия бон сума от 6000 лева. 6. Отразената във фактура № 734/28.12.16 г. стойност на доставката била 2150 лева, като данъчната основа била фиксирана от подс. А. със стойност 1970.84, а ДДС – 179.14 лева. Това очевидно не било екзактно от математическа гледна точка, доколкото 20% от посочената данъчна основа не са равни на 179.14 лева. Точното пресмятане показва, че данъчната основа е следвало да е на стойност 1791.67 лева, 20 % от нея е следвало да възлизат на 358.33 лева, а сборът от 1791.67 и 358.33 – на фиксираната във фактурата и касовия бон сума от 2150 лева.

Вижда се, че поправките на счетоводителя, сторени при осчетоводяването на фактурите (посредством вписване в дневника за покупки), са били наложителни във връзка със законоустановения размер на ДДС. Вярно е, че корекцията е следвало да се извърши по счетоводните правила – чрез разбирателство с доставчика за съставяне на кредитно известие или за сторниране на фактурите с некоректно от математическа гледна точка съотношение на ДО и ДДС. Вместо това в дневниците за покупки той просто вписал завишени размери на ДДС и съобразно тези дневници съставил съответните справки-декларации. Според ПАС неговото поведение няма потенциал да засегне субективната страна на разискваното престъпление. Приетата фактическа обстановка безспорно сочи, че управителите на ЕООД „С.“ са желали дружеството да приспадне именно така увеличените в дневниците за покупки размери на ДДС, а не по-малките размери, записани във фактурите. Според обясненията на подс. Я. той и подс. А. се били разбрали да осигурят фиктивни покупни фактури, за да не изпълнят данъчните задължения на дружеството, а подс. А. е признал, че е попълнил реквизитите на фиктивните фактури, които подлежат на осчетоводяване. **И в последна сметка стойността на осигурените от подс. Я. и обработени от подс. А. фиктивни фактури (ДО и ДДС) съответствала на стойността на осчетоводените продажни фактури (ДО и ДДС), респ. на сумите по касовите бонове („платени“ по мнимите доставки).** Двамата съучастници са били наясно, че размерите на ДДС са били начислени по продажните фактури съобразно законовите правила и разчитали, че реципрочно, според същите законови правила, размерите на ДДС по (фиктивните) покупни фактури ще ги доближат, а в отделни случаи - изравнят. Именно това доближаване/изравняване е показателно за знание за механизма за редуциране на финансовия резултат на управляваното от тях ЕООД за съответните данъчни периоди по ЗДДС, респ. за целта за избягване плащането на ДДС по продажните фактури.

Така че е въвн от съмнение, че грешката на подс. А. при конфигурирането на ДО и ДДС в инкриминираните фактури не е била желана от съучастниците. Не е приемливо да се счете, че е облагодетелствала продавачите-издатели на посочените фактури (и поради това е

била нарочна), доколкото в дневниците за продажби на тези издатели фиктивните фактури не са били отразени въобще, пък и доказателствата по делото сочат, че подсъдимите Я. и А. не са се познавали с тях.

ПАС държи да наблегне, че включително споменатите досъдебни самопризнания на съизвършители са послужили за изложените в обвинителния акт фактически констатации за действия, насочени към намаляване на ДДС по продажните фактури съобразно отразените стойности във фиктивните фактури (и във фискалните бонове към тях) – вж. л. 5 от обв. акт. На свой ред тези фактически констатации са обхванати от съгласието на двамата подсъдими, дадено по реда на чл. 371, т. 2 НПК – съгласие, което е неоттегляемо.

За пълнота на изложението следва накрая да се вметне, че не е споделима и идеята на защитата, че ако грешката не е била поправена от счетоводителя, автоматично би довела до укриване на данъци в по-малък размер. СД подлежи на проверка от органите на приходите, които биха открили грешката и на пръв прочит, доколкото некоректните разбивки в отделните фактури са фиксирани в придружаващия СД дневник на покупките. Иначе казано, декларирането на по-ниски от законоустановените размери на ДДС е лишено и от данъчноправно значение.

С оглед горните разсъждения отстраняването на неволните грешки при разбивката на ДО и ДДС не може да доведе до оправдателен диспозитив за горницата (над фиксираните от подс. А. размери на ДДС). Още по-малко – до претендираното при пренията връщане на делото на досъдебното производство.

Защитникът на подс. Я. не е видял друга некоректност при осчетоводяването, но ПАС намира за необходимо да разисква по нея – счетоводителят е сгрешил при вписването на представените от подс. А. за дан.период м. март 16г. фактури (по мними доставки). Отразил е в дневника за покупки фактура № 501 с обща стойност 8250 вместо с посочената в нея обща стойност от 3600 лева; отразил е фактура № 505 с обща стойност 3600 лв. вместо с посочената в нея обща стойност 4120 лева; отразил е фактура № 509 с обща стойност 4120 лева вместо с посочената в нея обща стойност 8250 лева. И тази грешка не е подмината от прокурора и съда, които с основание са приели, че е ирелевантна. Касае се всъщност за „размяна“ на стойностите на трите фактури – фактура № 501 била записана със стойността на фактура 509 (8250 лева), фактура № 505 – със стойността на фактура № 501 (3600 лева), а фактура № 509 – със стойността на фактура № 505 (4120 лева). Вижда се, че обсъжданата размяна не е довела до промяна в сбора от стойностите на въпросните три фактури, доколкото $8250+3600+4120$ е равен на $3600+4120+8250$. И в тази връзка не е повлияла на данъчния резултат за споменатия дан.период.

За пълнота на изложението ПАС намира за необходимо да посочи, че част от инкриминираните фактури не са били намерени, въпреки че са били търсени не само в хода на разследването, а и при осъществяване данъчната ревизия на ЕООД „С.“. Тяхната липса не води до неоснователност на обвинителната постановка в частта относно въпросните фактури. От една страна, липсата им е драстично нарушение на чл. 93 ЗДДС, съгласно който данъчно-задълженото лице е било длъжно да ги съхранява и представя при поискване. От

друга страна, стойностите на липсващите фактури са фиксирани в дневниците за покупки, а според показанията на св. Б. всички вписани в тези регистри фактури са му били представяни от подс. А.. Няма доказателствен източник, който да опровергава това твърдение. Напротив, в своите досъдебни обяснения подс. Я. не отрича, че е осигурил всички инкриминирани фактури, а подс. А. не отрича, че ги взел от подс. Я., попълнил и представил на счетоводителя. По реда на чл. 371, т. 2 НПК всеки от тях е изложил съответното самопризнание и по този факт.

Критиката към ПОС, че не бил допуснал частен обвинител (за каквато правна фигура става дума в цитираната разпоредба на чл. 249, ал. 3 НПК), не е разбираема при положение че не е заявен отказ да бъде конституирано лице в споменатото процесуално качество. Ако адв. К. визира отказа за конституиране на граждански ищец, следва да има предвид, че той е необжалваем, от една страна, а от друга страна, че защитата не може да се позове на подобен отказ, за да обоснове процесуално нарушение, злепоставящо правата на подсъдимите. Впрочем появата на допълнителна страна очевидно не би и било в техен интерес.

При цялостната служебна проверка на правилността на атакувания акт настоящата инстанция не установи основания за неговата отмяна или изменение.

По изложените съображения и на основание чл. 338 вр.чл. 334, ал. 1, т. 6 НПК **Пловдивският апелативен съд**

---

[1] Съгласно чл. 125 от ЗДДС за всеки данъчен период регистрираното лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124, с изключение на случаите по чл. 157. Според чл. 116 ПЗДДС - регистрираното лице е длъжно за всеки данъчен период да подаде справка - декларация по чл. 125 от закона по образец.

[2] Съгласно чл. 3. (1) Текущото счетоводно отчитане се организира по реда на този закон и се извършва по способа на двустранното счетоводно записване.

(2) Предприятията осъществяват текущото счетоводно отчитане на всички стопански операции, които водят до изменения на имущественото и финансовото им състояние, финансовите резултати от дейността, паричните потоци и собствения капитал, в хронологичен ред.

(3) Предприятията осъществяват текущото счетоводно отчитане на основата на документална обосновааност на стопанските операции и факти при спазване изискванията за съставянето на документи по този закон.

чл. 4. (1) Счетоводният документ е хартиен или технически носител на счетоводна информация, класифициран като първичен, вторичен и регистър.

1 Първичният документ е носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция.

2. Вторичният документ е носител на преобразувана (обобщена или диференцирана) информация, получена от първичните счетоводни документи

3. Регистърът е носител на хронологично систематизирана информация за стопански операции от първични и/или вторични счетоводни документи.

4. Счетоводен документ по ал. 1 може да е електронен документ, който съдържа информацията, изисквана по този закон, издаден и получен в какъвто и да е електронен формат при спазване на изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис.

[3] По силата на чл. 124, ал. 1 от ЗДДС и чл. 113, ал.1 от ППЗДДС регистрираните лица трябва задължително да водят регистри - дневник за покупки и дневник за продажбите, съдържащи информацията за всички издадени и получени данъчни документи и отчети, които следва да бъдат издадени съгласно изискванията

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъдата № 7/27.05.2021 г. по н.о.х.д. № 987/21г. по описа на Пловдивския окръжен съд.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест в 15-дн.срок от съобщението до страните за неговото изготвяне пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____